

Torsdag den 27. august 1998 kl. 17.30

Fraværende med anmeldt forfald: Karen Angelo Schmidt (A), Bo Asmus Kjeldgaard (F) og Bente Frost (V).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal starte med at byde medlemmerne af forsamlingen velkommen til efterårets arbejde, et arbejde, som på mange måder bliver, tror jeg, skelsættende i byens historie.

På den ene side er vi i stand til at markere, at mange års udvikling er vendt. Det håber jeg, vi kommer til at gøre inden midten af oktober måned. På den anden side tror jeg, at byen kommer til at bidrage med synspunkter på ikke uvæsentlige beslutninger om den fremtidige struktur i det samlede hovedstadsområde.

Jeg skal samtidig byde velkommen i særlig grad til Naser Khader, der er tilbage efter endt orlov. Velkommen tilbage til arbejdet.

Der er til dette møde udsendt en omfattende dagsorden. Fra Bygge- og Teknikudvalget har jeg modtaget meddelelse om, at punkt 22 på dagsordenen (412/98), om udbygning af cykelrute fra Valby til Lyngbyvej, på grund af en procedurefejl ønskes trukket tilbage.

Derudover har jeg modtaget meddelelse om nogle sager, som er omdelt på medlemmernes pladser, og som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen.

Det drejer sig om sag 434/98, en indstilling fra Sundheds- og Omsorgsudvalget om udmøntning af de tidligere afsatte 10 mill. kr. til anvendelse på demensområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Det drejer sig om sag 436/98 om en ny indstilling til socialministeren om udpegning af 5 medlemmer til Den Sociale Ankestyrelse.

Det drejer sig om sag 437/98 om meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Bente Frost udtræder af Bygge- og Teknikudvalget, at Tine Peters udtræder som medlem af Ungdoms- og Uddannelsesudvalget, at Bente Frost indtræder som nyt medlem af sidstnævnte udvalg, og at Tine Peters indtræder som nyt medlem af Bygge- og Teknikudvalget.

Det drejer det sig om sag 435/98 om meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Lubna Elahi midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, og at Johannes Nymark midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget under Winnie Berndt-sons orlov, samt at Lubna Elahi midlertidigt udtræder som medlem af Bygge- og Teknikudvalget, og at Battal Tanriverdi midlertidigt indtræder som medlem af Bygge- og Teknikudvalget.

Endelig drejer det sig om sag 438/98 om et forslag til udtalelse vedrørende en fremtidig hovedstadsreform. Sidstnævnte forslag vil jeg foreslå behandlet efter punkt 1 på den ordinære dagsorden.

Den førstnævnte sag foreslås behandlet efter punkt 44 på dagsordenen, den anden sag foreslås behandlet efter punkt 9, og den tredje og fjerde sag foreslår jeg behandlet efter punkt 47 som henholdsvis næstsidste og sidste punkt i det åbne møde.

Jeg skal først spørge, om der er bemærkninger til, at punkt 22 på dagsordenen udgår? (*Ophold*). Det er der ikke.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at de 5 nævnte sager optages som foreslået på dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke. Dermed er sagerne optaget på dagsordenen.

Jeg skal høre, om der i øvrigt er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er den godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

1) 404/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal byde Gunhild Legaard, der kommer ind ad døren nu, velkommen igen til arbejdet i forsamlingen.

(Forsamlingen rejste sig)

Uden for dagsordenen

1) 438/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om den sag kan jeg kort sige, at det har jo på flere leder ligget i kortene, at den fremtidige struktur i hovedstaden i disse år dels på grund af den udvikling, der er i vores område, dels på grund af den udvikling, der er i hele hovedstadsregionen, dels på grund af de strukturændringer, som vi selv har foretaget i forbindelse med nye styreformer osv., og den udvikling, der generelt set er i gang i regionen, vil være på dagsordenen.

Det er forsamlingen velkendt, at der i det forhandlingsresultat, som kommunen opnåede ved forhandlingerne med regeringen her før ferien, indgik en passus om, at Københavns Kommune såvel som øvrige parter i regionen skulle inddrages i den fremtidige organisering af udviklingen.

Derfor var det naturligvis også for mit vedkommende en overraskelse at kunne se her forleden, at der var overvejelser, uden at kommunen var inddraget i overvejelser om den fremtidige organisering.

For mit vedkommende vil jeg godt sige, at jeg tror, det er meget afgørende for denne kommune, at den udvikling, der grundlæggende er vendt i forhold til den situation, som mange af os kendte for bare få år siden, fastholdes. Jeg tror ikke, at udviklingen i regionen som helhed kan stoppes på grund af strukturændringer. Jeg tror, man vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

dæmpe udviklingen, hvis man ikke får varetaget de udviklingsmæssige rammer på en ordentlig måde.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi alle sammen er rede til at tænke nyt. Jeg tror, det er vigtigt, at vi alle sammen er åbne over for nye muligheder for den fremtidige struktur. Derfor er det helt afgørende, at denne kommune såvel som øvrige parter i hovedstadsområdet bliver inddraget i denne diskussion om det fremtidige arbejde.

Lars Engberg (A): Vi har nu efterhånden flere gange oplevet, at forskellige forslag om en fremtidig hovedstadsreform er blevet forhandlet, er blevet luftet, uden at Københavns Kommune eller politikerne i Københavns Kommune overhovedet har hørt om det eller er blevet medinddraget.

Vi oplevede under forhandlingerne mellem Amdtsrådsforeningen og regeringen i juni måned, at man tillod sig at forhandle det spørgsmål mellem Kresten Philipsen og Mogens Lykketoft uden vores viden. Det var en tilfældighed, der gjorde, at vi var i stand til at blande os i den debat.

Vi har senest oplevet, at indenrigsministeren i et interview har redegjort for sine synspunkter omkring en hovedstadsreform, igen uden at Københavns Kommune har haft mulighed for at udtale sig, og i dette tilfælde i direkte modstrid med den aftale, som Københavns Kommune har indgået i juli måned med finansministeren og regeringen, om, at Københavns Kommune naturligvis skal inddrages i en reform, der i den grad har afgørende betydning for Københavns Kommune.

Jeg tror, det er vigtigt, at Borgerrepræsentationen i størst mulig enighed udtaler sig på en sådan måde, at det ikke kan misforstås, at vi vil inddrages i beslutningsprocessen om et spørgsmål, der er så vitalt for Københavns Kommune.

Jeg tror, det er vigtigt, at København i enighed eller i hvert fald i størst mulig enighed viser, at vi har et fælles udgangspunkt for den videre proces, nemlig at vi skal med ind i beslutningerne.

Derfor skal jeg anbefale, at vi stemmer for det udtalelsesforslag, der er omdelt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jens Johansen (F): Jeg må sige, at jeg synes faktisk, det er uhørt, at Socialdemokratiet eller hvem det nu er, der har stillet dette forslag, for der er ikke noget medlem, som har lagt navn til forslaget om, at dette punkt kommer på dagsordenen, men det er måske overborgmesteren eller formanden...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den misforståelse tror jeg, jeg hurtigt kan rydde af vejen, det er ikke for at afbryde Jens Johansen, men det forslag, jeg har liggende her, er underskrevet af Lars Engberg.

Jens Johansen (F): Så meget desto mere, som at Lars Engberg i tirsdags i Økonomiudvalget bestemt ikke brød sig om, at vi var andre, som foreslog, at vi tog en drøftelse af, hvad vi skulle udtale fra Københavns Kommune som reaktion på de udspil, der har været fra regeringens og især indenrigsministerens side.

Det virker på mig som en kursændring fra Socialdemokratiets side, som i nogen grad overrasker mig. Men hvad, det er jo sagt før af en ledende socialdemokrat, at man har et standpunkt, til man tager et nyt.

Men i konsekvens af det synspunkt, vi har fremsat fra SF's side i Økonomiudvalget, så vil jeg ved forhandlingernes afslutning foreslå sagen henvist til Økonomiudvalget, således at der kan finde en kvalificeret drøftelse af dette spørgsmål sted, frem for at den måde at fremsætte et sådant forslag på bliver en belastning for det i øvrigt velfungerende politiske samarbejde her i huset. Jeg synes i hvert fald, at det er at kaste smuds på det i øvrigt ganske udmærkede udvalg, som vores ganske udmærkede formand er formand for til hverdag, og dets arbejde, at man fyrer sådan en af her.

Det skal ikke være nogen hemmelighed her, at det er SF's politik, at vi vil have et lille storamt, vi vil have selvstyre i de københavnske bydele med folkevalgte bydelsråd. Om det så indebærer, at Københavns Kommune må nedlægges, er sekundært i forhold til det, der er målet, at få skabt lokalt selvstyre i de københavnske bydele og at få skabt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

et lille storamt i hovedstadsområdet med en anden opgavefordeling end den, der i øvrigt er i det øvrige land mellem de forskellige primærkommuner.

Overborgmesteren taler her om at tænke nyt. Jeg blev forledt til at tro, at det var overborgmesterens forelæggelsestale, da vi før lyttede til ham. Jeg synes ikke, der er noget nyt i at sige nej. Det er ligesom set før.

Mit eget parti er blevet beskyldt for konsekvent at sige nej, at ligge i hængekøjen. Det synes jeg også man kan sige om det, der her fyres af. Det er i hvert fald endnu et forsøg på at skyde de udmeldinger, der er kommet fra indenrigsministeren, ned.

Vi har, som jeg sagde, foreslået i Økonomiudvalget, at vi dér trækker i arbejdstøjet – om vi så sover med bukserne eller støvlerne på om natten, er i den forbindelse mindre væsentligt – og går seriøst ind i en drøftelse af, hvad vi i København mener.

Jeg kan forestille mig, at der allerede er et flertal for at fyre denne her af. Så synes jeg, det er beklageligt for arbejdsklimaet her i huset. Det må jeg nok sige.

Jeg synes også, der er store problemer i teksten ud over spørgsmålet om geografi, nemlig at jeg mangler et begreb som demokrati i den tekst, der her er forelagt. Det synes jeg er et problem. Jeg tror, at det, borgerne er interesserede i, er demokratisk indflydelse snarere end spørgsmålet om udviklingsmuligheder i Øresundsregionen.

Bente Møller (Ø): Vi synes også i Enhedslisten, at det er dybt besynderligt, at alle andre end dem, det handler om, sidder og snakker om, hvad det er for en amtsstørrelse, der skal være, hvis der overhovedet skal være amter fremover.

Men vi er, som jeg tror mange andre partier, ikke i stand til at tage stilling til, om det, vi går ind for, er et lille storamt eller et stort storamt, når det ikke er defineret, hvad det er for en slags indhold, denne størrelse skal have, hvad det skal lave.

Vi har nogle hos os, der er mest stemt for det store, og vi har nogle, der er mest stemt for det lille. Deri tror jeg ikke, vi adskiller os fra resten af de partier, der er repræsenteret herinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg skal derfor på Enhedslistens vegne *foreslå*, at den første sætning i udtalelsen udgår, sådan at det kan blive en enig Borgerrepræsentation, der markerer over for regeringen, at nu er vi altså trætte af, at de sidder og taler om det her uden at inddrage en ganske stor del af dem, det kommer til at vedrøre, hvad man beslutter.

Borgmester Søren Pind: Man kunne som Bente Møller godt vælge at sige nogle ting om forskellige holdninger i partier. Det skal jeg ikke gøre her. Men jeg skal sige, at én ting, der er meget vigtig for Venstre, er, at når man diskuterer hele strukturspørgsmålet, så bør denne drøftelse tage udgangspunkt i opgaver og ikke i grænser og ikke i områder.

Det forekommer utrolig mærkværdigt, at man starter en proces med at beslutte, hvilket område tingene skal være i. Så kan vi altid finde ud af, hvad området skal lave. Det er en bagvendt måde at håndtere situationen på. Derfor føler vi trang til at efterlyse en langt større grad af belysning af det her område, end der hidtil har været.

Vi synes også, det er helt skandaløst, at det, der er kommet til udtryk her, sådan set er en natteaftale, hvor Amtsrådsforeningen og regeringen sidder helt uden om de berørte parter og handler noget af for at sikre hinandens fælles interesser. Det forekommer os urimeligt.

Det skal sådan set også være en hilsen herfra til formanden for Amtsrådsforeningen, som jo er vores. Vi synes, det er en urimelig fremgangsmåde, og det vil også blive påpeget i de kommende måneder.

Vi kan tilslutte os udtalelsen, som den ligger. Vi synes, den er kort, og den er klar, og vi tror, det er den, der kan appellere til den bredeste ansvarlige enighed her i Borgerrepræsentationen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke bliver væltet omkuld af den blæst, indenrigsministeren har skabt ved pludselig at foreslå en hurtig gennemførelse af det lille hovedstadsamt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Derfor er det klogt at tage det initiativ, som er taget i aften. Der er et godt, gammelt ord, der siger, at den, der sår blæst, avler storm, og det er det, vi nu erfarer.

Det er en meget kort og fyndig tekst, vi skal tage stilling til, og det tror jeg er en fordel. Der er i virkeligheden 4 punkter:

»Borgerrepræsentationen siger nej til det lille storamt.« Det har været min gruppes holdning hele tiden.

»Borgerrepræsentationen opfordrer samtidig regeringen til hurtigst muligt at inddrage hovedstadsområdet kommuner og amter i drøftelserne om den fremtidige struktur.« Det må være rigtigt. Det kan ikke være rigtigt, at det er i Amtsrådsforeningen og Indenrigsministeriet, man træffer afgørelse om disse ting.

Det tredje punkt er, at »Hovedstadsområdet er et sammenhængende byområde med større og mere bæredygtige kommuner end i resten af landet.« Det er noget, man tilsyneladende ser helt bort fra.

Endelig er det vigtigt, at den kommende struktur i hovedstadsområdet sikrer, at borgere og erhvervsliv får nogle gode rammer for at udnytte de utrolig flotte udviklingsmuligheder, vi får i Øresundsregionen med den faste forbindelse over Øresund.

Den Konservative Gruppe kan helhjertet gå ind for denne korte, fyndige tekst.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det er ikke ret længe siden Folketinget vedtog, at der skulle iværksættes bydelsforsøg. Heri ligger, at kommunens fremtidige struktur bl.a. skal fastlægges i lyset af erfaringerne fra bydelsforsøgene.

Et lille storamt nu foregriber evalueringen af disse forsøg, så alene af den grund vil det være fuldstændig utidigt, hvis Folketinget nu trækker et lille storamt ned over hovedet på København. Det her synspunkt med bydelsforsøgene må gælde, mener jeg, for samtlige partier, hvad enten man går ind for i princippet et lille storamt eller ej. Så derfor mener jeg faktisk, at alle burde kunne stemme for det forslag, der ligger her.

I det hele taget er det svært at forstå, hvorfor beslutningen om det lille storamt skal hastes igennem, for det løser jo ingen problemer. Jeg vil nøjes med at pege på, at det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

lille storamt, og det var også det, Thustrup nævnte, slet ikke har indtænkt, at vi nu får en Øresundsbro, hvilket indebærer, at infrastrukturen skal tænkes igennem fuldstændig forfra.

Det rigtige er, som også Søren Pind fremhævede, at man tager udgangspunkt i opgaverne, og at man prøver at se, at det er det, der er fremtiden, hvis vi skal løse de problemer, vi hele tiden bliver udfordret af med hensyn til infrastruktur, sygehusvæsen, kultur m.m.

Så lad os prøve at blive ved med at holde fast i det. Vi skal ikke opgive kampen, fordi det er opgaverne, det handler om, det er det, borgerne interesserer sig for, og ikke streger på et stykke papir.

Lars Hutters (L): Indtil et kvarter før mødets start var jeg ikke orienteret om, at dette punkt kom på dagsordenen. Men der skal ikke være nogen som helst tvivl, at jeg og Solidarisk Alternativ naturligvis altid vil kæmpe for, at de ændringer, der eventuelt skulle komme i København, må tage deres udgangspunkt i det, som københavnernes mener. Enevælden er ophørt, også i København.

Det er også til Enhedslisten og SF. Selv om vi ikke er afklaret på spørgsmålet i Borgerrepræsentationen om størrelsen af en eventuel ændring, så mener jeg, at der ikke kan være nogen som helst diskussion om, at vi naturligvis må sige nej til et diktat fra en regering, som vil diktere hen over hovedet på københavnernes. Det er uhørt, og det bør vi stå sammen om.

Det er jo sådan, som Shakespeare siger: »Der er tider for flod, der er tider for ebbe«. Det kan ikke nytte noget, at vi kommer og vil påvirke den politiske situation, når den politiske proces er afgjort, og det er jo desværre det, som regeringen i sit udspil, i de udsagn, der er kommet fra indenrigsminister Thorkild Simonsen, har lagt op til skulle afgøres.

Derfor mener jeg, at Borgerrepræsentationen, hvis den skal have indflydelse, må sige nej til det diktat, der i øjeblikket tegner sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Det var også derfor, jeg på Økonomiudvalgmødet i tirsdags insisterede på, at vi skulle gå i gang med at arbejde, så Borgerrepræsentationen kunne blive klar på det, fuldstændig sådan som Jens Johansen fra SF også gjorde det.

Det var også derfor jeg var ret skuffet over, at det ikke kom til nogen realitetsbehandling fra Socialdemokratiet og overborgmesteren i tirsdags. Men det er godt at se, at overborgmesteren og Socialdemokratiet har forstået, at det er nødvendigt, at Borgerrepræsentationen, sådan som jeg foreslog det i tirsdags, samles om dette.

Så derfor, selv om man ikke er afklaret på strukturerne, mener jeg, at det forslag, der ligger på bordet, er et diktat, hvor københavnernes ikke er blevet hørt, hvor københavnernes ikke er indgået i den naturlige politiske dialog, der skal til, hvis københavnernes skal acceptere, hvordan og hvorledes fremtiden skal formes. Det er københavnernes selv, der skal være med til at forme deres egen fremtid.

Så derfor kan jeg godt i aften være med til udtalelsen, selv om jeg er enig med SF og Enhedslisten for den sags skyld i, at selvfølgelig skal der arbejdes på det, idet jeg nemlig forudsætter, at selv om vi kommer med udtalelsen i aften, og jeg opfordrer til, at mange, helst hele Borgerrepræsentationen gør det, så er det et politisk signal om, at københavnernes selv vil have lov til at bestemme igennem en politisk dialog med Folketinget og regering, at det trænger igennem, at det samtidig betyder, at arbejdstøjet i Økonomiudvalget bliver taget på, og at der bliver arbejdet på, hvordan og hvorledes vi i Borgerrepræsentationen mener, den fremtidige struktur for københavnernes skal se ud.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er herefter Bo Hindkjær Pedersen. Jeg beklager, Bo Hindkjær burde have haft ordet før Lars Hutters, men det går nok.

Bo Hindkjær Pedersen (O): Vi i Dansk Folkeparti kan selvfølgelig støtte forslaget, som det ligger her, da vi også kan se det absurde i, at det er en beslutning, der er ved at blive taget hen over hovedet på os, som det egentlig drejer sig om. Så vi går ind for forslaget, som det ligger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

A. Benhaddou (D): Der hersker ikke nogen tvivl om CD's holdning: Vi støtter klart og tydeligt et storamt. Det har vi også sagt inden valget, så det er klart, at vi støtter forslaget, som det ligger, med kritikken af indenrigsministeren. For mig at se handler Thorkild Simonsen, som om han tror, at hovedstaden i Danmark er Århus og ikke København.

Med hensyn til SF's holdning, at der mangler demokrati, så vil jeg sige det omvendt: Jeg synes, at folk på Østerbro har råbt op om demokrati netop omkring bydelsrådsproblemer på Østerbro. Så kom ikke og fortæl mig, at man ved at oprette bydelsråd kan få nærdemokrati.

I Sverige forbereder man sig og gør sig klar til Øresundsforbindelsen, der kommer. Det gør man ved at slå kommuner sammen, det gør man ved at investere sammen osv. Her sidder vi med venstrefløjens og slås for, at bydelsrådene kan vokse op og få mere magt, så deres græsrodde kan få endnu mere magt, og det er på den måde, vi skal føre os frem. Det synes CD ikke. Vi er et lille parti, men vi har stor tillid til, at det danske erhvervsliv skal frem.

Martin Günter (F): Jeg er enig med dem, der herfra har sagt, at det er en temmelig mærkværdig situation, at regeringen spiller ud med et forslag til en struktur her i hovedstadsområdet, uden at der har været forhandlet reelt og dybtgående med Københavns Kommune. Det må man i hvert fald gå ud fra, at der ikke har været, idet jeg, hvis der havde været det, ville gå ud fra, at overborgmesteren havde inddraget Borgerrepræsentationen for at komme med en accept eller på anden måde skulle give tilslutning til en eller anden form for forhandlingsmandat.

Jeg synes også, det er uheldigt, at indenrigsministeren spiller ud med et forslag til et lille storamt, som vi ikke kender konsekvenserne af. Jeg har ved et par lejligheder her efter indenrigsministerens udspil sagt, at jeg mener, at konsekvensen nemt bliver, at Københavns Kommune ved et sådant forslag kan gå hen og blive udraderet, idet jeg som det øvrige SF ønsker, at der skal være bydelsråd i alle bydele.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Nu er det sådan, at vi i virkeligheden heller ikke ved, hvordan det store storamt vil forholde sig til spørgsmålet om bydele, bydelsstyre og Københavns Kommune som politisk enhed.

Nu hørte vi, at Jens Johansen fra SF udtrykte heroppefra, at SF i København mener, at hvis man kunne lave det sådan, at bydelsrådene fik alle de opgaver, som ikke blev lagt over til amtet, så ville det være i overensstemmelse med SF's politik. Det er vistnok også rigtigt.

Det er ikke min politik. Jeg mener, at det synspunkt er udtryk for historie- og kulturløs provinsialisme. Herinde vil der ikke blive vedtaget et forslag med min stemme, som har til konsekvens, at Københavns Kommune bliver nedlagt. På den anden side ligger der ikke i de forslag, der her stilles, at hvis man får et stort storamt, så ved vi, hvordan situationen er.

Konsekvensen af det må faktisk for mit vedkommende blive, at jeg må undlade at stemme til det her, fordi jeg synes, at det er opgaverne, men først og fremmest i virkeligheden konsekvensen af de forskellige modeller. Vi må kende konsekvensen for de forskellige områder og de forskellige bydele og Københavns Kommune, inden jeg kan udtale mig om, hvorvidt jeg er imod et lille eller imod et stort storamt.

Så konsekvensen af det vil være, at jeg vil undlade at stemme til dette forslag.

Man kunne også gå hen og stille et ændringsforslag, som rimede på det, som Lars Hutters sagde, at der i stedet for »Borgerrepræsentationen siger nej til det lille storamt« stod, at »Borgerrepræsentationen siger nej til et diktat fra regeringen«. Jeg vil eventuelt opfordre Lars Hutters til selv at stille det forslag.

Jeg synes ikke, der skal gå procedure i det her, men jeg vil altså meddele, at jeg vil undlade at stemme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde, vi går herefter til 2. runde. Første taler her ... undskyld, det er Bente Møller, der har ordet.

Bente Møller (Ø): Ja, det var godt, fordi jeg ville give en replik til Lars Hutters,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

og ved at komme på før ham kan det være, jeg ikke behøver at gå op i 3. runde.

Jeg vil sige, at Enhedslisten er helt enig med Solidarisk Alternativ i, at vi siger nej til diktat. Vi siger nej til, at andre sidder og forhandler, uden at vi bliver medinddraget.

Men denne udtalelse, som Lars Engberg, kan jeg forstå, har stillet forslag om, siger ikke kun nej til diktat. Den siger ja til det store storamt ... (*Afbrydelse*). Jo, for den siger nej til det lille storamt, og hvis der ikke implicit i det ligger et ja til det store storamt, kunne det blive en strid om profetens skæg.

Vi vil gerne støtte en udtalelse, der siger nej til diktat. Vi synes bare det er så tåbeligt at sende 3 ord af sted, hvor der står det punkt. Så derfor har vi stillet forslag om, at man stryger den første sætning.

Hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget, og hvis den ikke bliver henvist til udvalg, så vil vi undlade at stemme, når den samlede udtalelse kommer til behandling. Det vil vi, fordi vi synes, at der skal være defineret indhold, før man begynder at forholde sig til størrelser.

Lars Hutters (L): Jeg tror, alle i Borgerrepræsentationen er enige i, at det er væsentligt, at Borgerrepræsentationen reagerer over for, at regering og Folketing eventuelt iværksætter en politisk proces, som resulterer i nogle resultater, som kun kan opfattes som diktater over for os i København.

Jeg bemærkede, at Lars Engberg fra Socialdemokratiet lagde vægt på, at der helst skulle komme det mest kraftige og helst så enigt et svar fra Borgerrepræsentationen i aften, som vi overhovedet kunne.

Mange af os har kun haft ganske kort tid til at forberede denne sag, så jeg vil egentlig meget gerne, hvis man kunne holde en ganske kort pause og eventuelt drøfte, om man kunne kompromisse sig om, at der i de pågældende linjer, som falder visse for brystet, kunne blive indføjjet, som Martin Günter var inde på, at vi siger nej til et diktat, f.eks. som det foreliggende forslag om det lille storamt.

Jeg fremsætter det forslag, om det kunne være muligt, ikke fordi jeg ikke kan stemme for det forslag, som det er i øjeblikket, men for at man måske har nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

overvejelser om, at man får samlet alle i Borgerrepræsentationen. Så det skal være mit forslag til formanden, om vi, da vi jo ikke har haft så meget forberedelsestid, kunne tage en ganske kort pause, hvor der kunne være nogle drøftelser imellem grupperne.

Jens Johansen (F): Jeg må jo konstatere, at københavnerpartiet har manifesteret sig, også på tværs af partiopfattelserne, som de er vedtaget på landsmøder og kongresser og hvad det ellers hedder, også hos Venstre. Det er så også udmærket.

Så kan man kalde SF's politik, som man jo ikke er i tvivl om, fordi den både er klart vedtaget og klart meldt ud, »historie- og kulturløs provinsialisme«. Jeg ville kalde den opfattelse, som kommer til udtryk fra københavnerpartiet, for en fossil forestilling, en museal anakronisme, et politisk Jurassic Parc.

Vi skal have magten ud af Københavns Rådhus. Det har været SF's politik i alle de år, jeg har været medlem, og det er det fortsat. Derfor kan vi heller ikke stemme for det, som er forelagt her. Nu ved vi så, hvem det er der har foreslået det.

Jeg synes også, der er noget, der halter i argumentationen hos de ordførere, der har været oppe for at tale for dette forslag, nemlig at de ikke vil diskutere geografi, før de diskuterer opgavefordeling.

Jeg er enig i, at det, der er det vigtige, er diskussionen om opgavefordelingen. Det er den vigtigste diskussion at tage nu, hvor det ser ud til, at der er et flertal i Folketinget, som vil et lille storamt. Men ikke desto mindre tager de samme ordførere næsten på rygmarven afstand fra et lille storamt. Der er altså et eller andet, der kortslutter.

Om en struktur har som konsekvens, at Københavns Kommune nedlægges, er for SF sekundært i forhold til det, som er vigtigt, nemlig spørgsmålet om at finde en struktur, der kan løse de offentlige opgaver uden det demokratiske underskud, der er i de selskabsdannelser, som nu er løsningen, og at få demokratiet og selvforvaltningen ud i de københavnske bydele. Uanset om de fungerer godt eller dårligt, er det jo demokratiets vilkår.

Lars Engberg (A): Jeg er slet ikke i stand til at blande mig i et opgør i SF og slet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

ikke med den sprogbug. Men jeg synes alligevel, SF, det er meget interessant – nu taler jeg altså til ordføreren for SF – at SF så åbent, som det er tilfældet i aften, siger, at de om fornødent gerne vil acceptere, at København nedlægges som selvstændig kommune ... (*Afbrydelse*). Jeg vil sige det på den måde, at det har jo, kan man sige, indirekte fremgået af SF's politik i årevis. Men når man ude på møder konfronterer SF med, at dette, nemlig nedlæggelsen af Københavns Kommune, er konsekvensen af jeres politik, så har det været umuligt at få et klart svar fra SF i det spørgsmål.

Derfor takker jeg Jens Johansen fra SF for, at nu har vi alle sammen fået et klart svar, og jeg er sikker på, at københavnernes vil forstå at værdsætte, at det er SF's politik, at fremover skal man politisk styres af bydelsråd.

Så bare en enkelt bemærkning mere, og det er til Bente Møller. Bente Møller kan være helt sikker på, at formuleringen i denne udtalelse er velovervejet, så derfor kan jeg afkræfte, at hvis man stemmer for denne udtalelse, så går man ind for det store storamt. Det står der ikke. Der står, at vi siger ikke ja til det lille storamt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet.

Der er stillet et par forslag. Med fuld respekt for Lars Hutters' forslag om en kort tænkepause vil jeg ikke anbefale, at man gør det. Men det er klart, at hvis Lars Hutters ønsker forslaget sat til afstemning, så vil vi stemme om det. Men det var kun, Lars Hutters, forstod jeg, et forslag om en tænkepause.

Der er samtidig foreslået en længere tænkepause med et forslag om henvisning til Økonomiudvalget. Jeg kan love, at denne sag som hidtil også fremover vil blive drøftet i Økonomiudvalget, såvel som jeg er sikker på, at det ikke er sidste gang, denne forsamling kommer til at diskutere den fremtidige struktur såvel i København som i resten af regionen.

Jeg vil næsten foreslå, at vi sætter Lars Hutters' forslag om ... (*Afbrydelse*). Forhandlingerne er afsluttet, Lars Hutters, så det bliver ordet til forretningsordenen, til proceduren, og ikke til indholdet af denne diskussion. Lars Hutters får ordet til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

forretningsordenen.

Lars Hutters (L): Jeg har stillet forslaget ud fra, at der skal være en mulighed for allerede i aften grupperne imellem at drøfte det, og hvis man stemmer mit forslag ned, så må jeg notere, at grupperne altså ikke har en interesse i at drøfte det.

2) 385/98

3) 387/98

4) 388/98

5) 389/98

6) 394/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 27. august 1998

7) 395/98

8) 411/98

Marie Jeppesen (Ø): Jeg skal bare bede om afstemning om hvert »at«.

9) 425/98

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg vil gerne kort sige, at udvalget har valgt at ændre forvaltningens indstilling til, at det skal være Borgerrepræsentationen, der finder et medlem og et ligestillingsalternativ. Derfor vil jeg bede om, at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage et navn.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal høre, om nogen har noget at indvende imod, at overborgmesteren får denne bemyndigelse? (*Ophold*).
Bemyndigelsen er givet.

Uden for dagsordenen

2) 436/98

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der skal i henhold til ligestillingslovgivningen foreslås lige mange mænd og kvinder. Der er ikke modtaget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

forslag om lige mange mænd og kvinder. Jeg skal derfor bede om bemyndigelse til at modtage indstilling om lige mange mænd og kvinder med henblik på videresendelse til socialministeren. (*Ophold*). Der er ikke nogen indvendinger imod dette. Indstillingen er tiltrådt.

10) 170/98

11) 386/98

Manja Sand (A): Jeg vil godt lige sige, at jeg har lidt problemer med at støtte den endelige vedtagelse af lokalplanen for Kirkegårdsvej. Det skyldes, at den omfatter en række huse, Kirkegårdsvej 9-21, hvor både beboerne i de huse og Sundby Lokalhistoriske Forening har gjort indsigelse mod, at de ikke er blevet karakteriseret som bevaringsværdige.

Der står i forslaget, der er sendt til høring, at bygningerne er beskrevet som områdets ældste bygninger, og at de er eksempler på de tidlige Sundbyhuse fra 1880'erne, og at de er sambygget 2 og 2 i 2 etager. Selv om der er forskel på værdi og tilstand, så danner bygningerne en sammenhæng, som over en årrække muligvis vil forsvinde ved forfald og nedrivning.

Sundby Lokalhistoriske Forening har stillet forslag om at bevare den række huse, fordi husene er karakteristiske for det tidligere Sundbyøster og Sundbyvester. De har efter høringsperiodens udløb skrevet et brev til Bygge- og Teknikforvaltningen, hvor de har gjort opmærksom på, at et karakteristisk træk ved Sundbyerne i det forrige århundrede var den lave bebyggelse. Den findes i enkelte gader rundt omkring i Sundbyerne, og herunder er de her huse på Kirkegårdsvej medtaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

På nuværende tidspunkt eksisterer der ikke en samlet oversigt over, hvor mange af disse ejendomme i Sundbyerne der er bevaret. Derfor ville det være rimeligt, at der gøres særskilt bevaringstiltag de få steder, hvor helheder bestående af flere ejendomme af denne type endnu eksisterer.

Da der ikke er taget skridt til at få udarbejdet en samlet oversigt over de historiske bygninger i Sundbyerne, så ville det være positivt, hvis der kunne udarbejdes et tillæg til lokalplanen med sigte på en bevaring af de eksisterende for- og baghuse på strækningen Kirkegårdsvej 9-21.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal blot sige, at de af Manja Sand berørte bekymringer har været drøftet med stadsarkitekten, som har givet udtryk for, at der ud fra hans syn og set med hans faglige briller ikke er nogen problemer i at foretage det, som ligger i indstillingen.

Så derfor vil jeg, som der også ligger en enig udvalgsindstilling om, anbefale, at man vedtager sagen nu.

Mikkel Warming (Ø): Vi er taknemmelige for det input om en enkelt ting, er kommer nu fra Manja Sand. For at få afklaret, om det er muligt at få gennemført de ting, som om end ikke blev stillet som et rigtigt ændringsforslag, men dog blev nævnt heroppefra, vil vi foreslå sagen tilbagesendt til Bygge- og Teknikudvalget.

12) 382/98

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg minder om, at vi jo har besluttet den procedure, at for så vidt der i forbindelse med førstegangsvedtagelse af lokalplaner, kommuneplantillæg m.v. måtte være tale om mindretalsudtalelser, der i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

henhold til lovgivningen medgår i høringsperioden, så behøver man ikke særskilt at markere det her. Hvis man ikke ønsker det, så afleverer man det til Sekretariatet, og det medgår i det høringsmateriale, som medgår. Det skal naturligvis markeres, men det medgår pr. automatik ... (*Afbrydelse*). Det var derfor, jeg nævnte det, Mikkel Warming. Det afleveres i aften til Sekretariatet og medgår i offentliggørelsesmaterialet.

13) 420/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet i forbindelse med denne sag ... (*Jens Kjær Christensen*: Der har stået »Islands Brygge« på tavlen et stykke tid, og det mindretal Mikkel før omtalte vi havde, var til denne sag om Islands Brygge). Det er forstået. Det er derfor, jeg introducerede, at den mulighed var der, for lige at markere det, frem for at læse det op fra talerstolen. Det var det, der var tilfældet. Det var ikke en markering fra hverken Jens Johansen eller Mikkel Warming om at få ordet, men en markering af, at man havde en udtalelse, som ønskedes medtaget, så det kunne indgå i protokollen, Jens Kjær.

Ingen ønsker ordet ud over denne markering.

14) 423/98

Jens Kjær Christensen (Ø): Der er en vis grund til at skelne mellem de uhyrligheder, man vil udsætte københavnernes for i de kommende år, og vi har valgt en af de sager. Det er væsentligt lige at sige et par ord angående Kalvebod Brygge og de planer, der er for udbygning dernede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Det er jo et område, der mange gange er blevet diskuteret herinde i Borgerrepræsentationen. Der er lavet flere lokalplanforslag, og hidtil er det ikke lykkedes at etablere noget som helst. Der er stadig væk autocampere osv. dernede.

Nu ser det ud, som om der er realitet i det, og man kunne jo så sige, at det er man glad for. Det er der vel ingen grund til at være, uden på den anden side at gå ind i indholdet af dette lokalplanforslag, som indeholder muligheden for at bygge et kontorbyggeri og et hotel. Det er hotellet, jeg primært vil forholde mig til, et hotel i 11 etager defineret som femstjernet, hvad det så er, men ganske rædselsfuldt.

Jeg kan uden at afsløre enkelte medlemmers holdning i Bygge- og Teknikudvalget godt sige, at jeg ikke har mødt ét medlem af Bygge- og Teknikudvalget, som synes om dette byggeri. Hvis der er nogle medlemmer, f.eks. Johannes Nymark, som skulle have skiftet mening, siden vi sidst snakkede om sagen, så synes jeg, de skal komme herop og fortælle om disse lyksaligheder og herligheder, der er på vej til københavnernes.

Det er rædselsfuldt, det er én ting. At det er i 11 etager, er en anden ting, men det gør jo bare, at det bliver endnu mere synligt, hvor rædselsfuldt det er.

Nykredits kontorbyggeri er trods alt behandlet på en saglig måde. Det har været ude i arkitektkonkurrence. Selv om det bestemt ikke er Enhedslistens livret, at der skal bygges kontorbyggerier langs havnen, så må man sige, at det byggeri og den idé, der har været i det, har en helt anden kvalitet end det, som er lagt på bordet foran os, som er »take it or leave it«, og det er den grimme hotelklods.

Det er ret afgørende selvfølgelig, at partierne har en markant holdning til sådan et spørgsmål. Det er et stort område af Københavns Havn, der nu vil blive bebygget, og der er ingen fortrydelsesret, når først denne lokalplan måske endeligt bliver vedtaget næsten i den form, den har i dag.

Så derfor vil jeg opfordre partierne til specielt at komme op og redegøre for, hvorfor de synes, det er bedre at opføre et grimt hotelbyggeri end at lade være. Vi ved jo, hvad ingen hemmelighed er, at Nykredits bygning vil blive bygget, uanset om der bliver bygget hotel, så vi kunne sådan set bare fjerne det grimme hotelbyggeri uden noget problem. Det ved alle medlemmerne og Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Så derfor vil jeg godt høre, så offentligheden også får indsigt i, hvilke arkitektoniske og skønhedsmæssige tanker, måske også pragmatiske, de enkelte partier har i dette spørgsmål.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt vedstå over for Jens Kjær, at det forslag til hotelbyggeri, som nu foreligger, ikke er noget, der får nogen til at klappe i hænderne.

På den anden side har vi råbt og skreget i København på, at vi gerne vil have hotelbyggeri, og vi har forkastet et par forslag. Jeg mener, at situationen er den, »take it or leave it«, for nu at citere, hvad Jens Kjær selv sagde, at nu må vi altså tage et acceptabelt projekt, sådan vil jeg opfatte det.

Jeg opfatter det sådan, at det, Nykredit har fået ud af deres arkitektkonkurrence, er et meget, meget spændende projekt, og ved siden af er så det, jeg vil kalde et acceptabelt hotelprojekt, som København faktisk har brug for. Derfor er det »take it or leave it«.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er herefter borgmester Søren Pind, der har sendt et ændringsforslag, hvilket formentlig vil blive omtalt nu.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal sige til Jens Kjær Christensen noget, jeg egentlig lang tid har gået og tænkt over, men som jeg ikke er sikker på, at jeg har fået sagt nok: Der er efterhånden ingen grænser for, hvad Enhedslisten er imod. Hvis Enhedslisten fik indflydelse på denne by, så ville der intet ske, for alt var bedre i gamle dage, intet kan blive bedre i fremtiden.

Vi så denne meget bombastiske udtalelse: Hotellet er grimt. Ærlig talt, jeg synes, det er en meget firkantet udtalelse om et hotel, som man med fuld ret kan betegne med en hel masse andre udtryk. F.eks. kunne man sige, at det faldt ind i havneområdet uden at genere nogen. Det kunne man roligt sige, det kunne man godt sige.

Man kunne også vælge at sige, at sammen med Nykredits bygning vil det løfte havnefronten og bære noget ved, sikre en udvikling, være et symbol på det, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

overborgmesteren med skam at melde har valgt at kalde »Det Nye København«.

Det synes jeg godt, man kunne tage hensyn til, når man argumenterer for denne sag. For sandheden er jo, Jens Kjær Christensen, at vi har ventet i årtier på, at der skulle ske noget i dette område. Vi har set masser af aftaler falde fra hinanden, nye store hotelplaner, nye dygtige operatører, men alt sammen er det, når det kom til stykket, faldet fra hinanden.

Nu har vi en chance for, at der endelig sker noget, og det synes jeg faktisk, at vi i København burde kvittere for. Der er bygherrer, der er villige til at sikre dette projekt. Københavns Kommune har opstillet som forudsætning, at det bliver en international hoteloperatør af høj, høj klasse. Derfor synes jeg faktisk, der er mange ting at glæde sig over.

Når Jens Kjær Christensen siger, at der vil blive bygget, altså at Nykredits bygning vil blive bygget uanset hvad, så ved Jens Kjær Christensen jo godt, at det ikke er rigtigt, sådan forholder det sig ikke, for det er der ikke flertal for her i Borgerrepræsentationen.

Derfor må jeg bare sige til Jens Kjær Christensen: Kunne man dog ikke få noget fremadrettet, noget som viste en vilje til at medvirke til at gøre denne by til et bedre sted at være for beboerne og for byens gæster?

Ole Hentzen (C): Jens Kjær Christensen, som jo er, må man næsten sige, en lidt yngre mand, i hvert fald i forhold til mig, har selvfølgelig ikke forhistorien om Kalvebod Brygge med de utallige hotelprojekter og ikke mindst planer om samtidig erhvervsbebyggelse, der har været igennem de sidste 12-13 år.

Det eneste, der altid har stået fast i den årrække, var, at alle gerne ville bygge erhverv, ingen ville bygge hoteldelen. Nu er vi ved at havne i en situation igen, hvor vi gudskelov kan prise os af et faktisk ganske spændende kontorbyggeri, som er fundet gennem en arkitektkonkurrence, og som Nykredit siger, at det vil de gerne have lov til at bygge. Det er så vores opgave at finde ud af, om de kan få lov til at bygge det.

For Den Konservative Gruppe er det helt ultimativt, at Nykredit ikke får lov til at bygge, undtagen der samtidig bygges et hotel. For grunden har altid kunnet benyttes til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

meget spændende erhvervsbyggeri alene, fordi beliggenheden gør, at det har vi kunnet få masser af investorer til at hoppe ind i. Men det er ikke det, der er så spændende. Det, der er så spændende for byen, er selvfølgelig, om vi kan få et hotel med et højt serviceniveau, gerne med 4-5 stjerner, i en international kæde, og som samtidig tilfører byen, naturligvis, en masse arbejdspladser, idet netop hotelvirksomhed jo giver en masse servicearbejdspladser.

De betingelser er kendt af det konsortium, som nu har erhvervet grunden. Hvis nogle af konsortiets deltagere kommer og påstår det modsatte, så vil enhver med åben pande kunne sige, at enten kan de ikke læse, eller også er de fulde af løgn, for de betingelser har været kendt, sådan er lokalplanen udformet.

Der står også i lokalplanen, at københavnernes ikke ønsker, at den parkeringsdækning, der skal være til henholdsvis erhvervsdelen og hoteldelen, skal være oppe på jorden. Det er et krav, som har været kendt, og som har været formuleret skriftligt, at to tredjedele af den parkering, der kræves til bebyggelsen, skal være i konstruktion. Det betyder omsat til danske ord, at den skal være ude af syne.

Det er ikke noget, man kan jamre over. Hvis man vil tillade sig at jamre, så må man gøre det inden for de fire vægge sammen med investorerne, fordi så snart man kommer uden for rummet, så må man smile og sige, man har været glad for at få lov til at erhverve en af de mest attraktive grunde, der overhovedet er i Københavns Kommune. Man kender betingelserne.

Den tredje betingelse, vi har haft fra Den Konservative Gruppe for at gå med i det her, er selvfølgelig, at adgangsvejen til byen, nemlig Kalvebod Brygge, ikke snævres ind allerede på det punkt, hvor den hedder Bernstorffsgade, men at det først sker på et senere tidspunkt.

Disse betingelser er opfyldt i det foreliggende lokalplanforslag, og den forudsætning, som vi har lagt ind i det, er altså opfyldt, og vi ser det derfor gerne sendt ud i en offentlig høring.

Men lad mig sige lige så klart, at hvis der på det tidspunkt, hvor sagen kommer tilbage til Borgerrepræsentationen, ikke ligger garanti for, at det er en international

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

hotelkæde, der har en underskrevet operatøraftale, og at hotellet heller ikke er klar til at bygges, jamen så bliver lokalplanen muligvis ikke gennemført med vores stemmer, for vi vil have sikkerhed for, at der kommer et hotelprojekt, samtidig med at Nykredit eventuelt skal bygge deres hovedsæde. Så er det sagt herfra.

De yderligere ord om arkitektoniske kvaliteter eller mangel på samme på hotellet kan vi jo få lang tid til at gå med. Jeg har sagt her fra talerstolen, hvad vi mente om det i Den Konservative Gruppe. Det er ikke noget, man taber vejret af, men det er noget, vi kan leve med, og så er det vel sagt.

Lars Jensen (B): Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, at Jens Kjær har ret, det er et grimt hotelbyggeri. Men nu har området ligget øde hen, der har været mange forslag, rigtig mange forslag endda, om at bygge et hotel dernede, men det ligger stadig væk øde og grimt hen og bruges som camperplads, og det er ikke noget særlig kønt i det centrale København at se på.

Det Radikale Venstre støtter helt de bemærkninger, der kom fra Ole Hentzen, og det vil også for vores vedkommende gælde, at bliver de aftaler, der er om hotelbyggeriet, ikke overholdt, så vil vi også forlange, at det bliver stoppet. Det gælder også Nykredit.

Vi havde egentlig håbet, at nogle af de forslag, vi har haft fra fortiden, var blevet realiseret. Så havde vi måske i dag haft noget dernede, der så rigtig kønt ud. Men der har været mange årsager til, at der er blevet spændt ben for det og man ikke har fået noget.

Så vi siger faktisk ja til dette projekt af frygt for, at den rutschebane, der er i gang, fortsætter. Vi håber på, at vi nu får sluttet, så vi i hvert fald får etableret et område, vi kan være bekendt, og ikke have en sigøjnerplads på vores havneareal.

Vi er også kede af, at Nykredit, som jo trods alt er medinvestor i dette hotelbyggeri, ikke har krævet af arkitektfirmaerne at få en smukkere nabo. Men det må så blive Nykredits problem, at de skal se over på det der kedelige hotel.

Vi vil støtte hotelbyggeriet og håber, at det kommer i gang, og vi gør det, fordi ellers får vi slet ingenting, og det kan vi ikke være bekendt at fortsætte med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Enhedslisten afleverer et mindretal senere her i aften.

Og så ganske kort: Jeg siger tak til Johannes Nymark, der kroede sig frem til at sige, at det var acceptabelt, hvad der så ellers ligger i det, når det er socialdemokratisk jargon.

Jeg siger selvfølgelig også tak til Ole Hentzen, der sagde, at han kunne leve med det, eller i hvert fald Den Konservative Gruppe kunne. Han sagde ikke noget om, om de kunne leve godt med det, men jeg ved godt, at det skal vi ikke forholde os til.

Så til Søren Pind selvfølgelig. Det er jo herligt at høre, at Søren går og tænker og har tænkt i meget lang tid. Jeg vil godt give det råd: Bliv ved med det et stykke tid endnu, før Søren Pind udtaler sig heroppefra, for det, der bliver sagt, er de mest banale, vrøvlefulde ting.

Sandheden er, at vi i årtier har ventet. Søren har ikke ventet i årtier, det har han ikke alder til, så det kan han glemme. Men Søren siger, at det virkelig vil falde ind i havneområdet, og det vil løfte havnen. Først falder det, og så løfter det havnen. Man ser dette billedmiskmask.

Det er rigtigt, at det er meget højt, og det er korrekt, hotellet falder ingen steder hen, det kommer til at stå utrolig massivt, og det vil give den oplevelse endnu en gang, at byen bliver afbrudt i forhold til land. Så enkelt er det altså. Det vil jeg gerne have, at Søren går og tænker lidt over, mens lokalplanen er ude i offentlig høring.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var nok så meget en vurdering som en opfordring til at tage ordet endnu en gang. Der er ikke flere, der har begæret ordet, forhandlingerne er afsluttet. Der er ikke begæret afstemning. Med i indstillingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

forudsætter jeg også en tiltrædelse af det af borgmester Søren Pind fremsendte forslag til ændring af § 10, stk. 1, litra e. (*Ophold*). Der ønskes ikke afstemning.

15) 430/98

16) 393/98

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil meget kort begrunde eller gentage vores forbehold.

Vi havde en formodning om, da vi kom til udvalgsrådet, at der ikke var afsat penge nok til at sikre, at Njalsgården blev indrettet ordentligt i forhold til arbejdsmiljøet. Lad mig sige det på den måde, at vores formodning ikke blev voldsomt afkræftet af udvalgsrådet. Derfor har vi lavet den bemærkning, vi har. Vi kan ikke komme med et bud på, hvilke ekstra penge der eventuelt skal til, men vi vil opfordre til, at skulle der opstå et behov for at bevilge flere penge til at sikre, at arbejdsforholdene i Njalsgården bliver ordentlige, så vil forsamlingen også se positivt på en eventuel tillægsbevilling.

Skulle det komme til afstemning – ikke at vi har lyst til at begære det – så vil vi undlade at stemme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det med forhåndstilsagn om tillægsbevillinger ligger det lidt tungt med.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot forsikre Mikkel Warming og Enhedslisten om, at der ikke er nogen tvivl om, at Njalsgården vil blive indrettet efter de arbejdsmiljømæssige forskrifter, der gælder. Selvfølgelig vil de det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

17) 396/98

Mikkel Warming (Ø): Uanset hvad man måtte mene om den fredningssag, som er kommet, og som jo i øvrigt var stik imod et ønske i en enig Borgerrepræsentation i sidste periode om at nedrive disse huse, så er der for os ingen tvivl om, at når man så laver et ændret forslag til byfornyelsesbeslutning med flere lejlighedssammenlægninger, end der oprindeligt var lagt op til, så bør sagen sendes i høring. Det vil vi simpelt hen foreslå med et lille *ændringsforslag*. Skulle dette blive nedstemt, stemmer vi imod indstillingen.

Jens Johansen (F): For at det ikke skal komme som nogen overraskelse, vil jeg meddele, at vi deler Enhedslistens synspunkter.

18) 426/98

19) 427/98

20) 397/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg tror, der er mange lejere i denne by, der ville være meget glade, hvis de kunne erhverve deres ejendom med det stykke papir i baglommen.

Men Mikkel Warming skal selvfølgelig altid puste lidt og både have mel i munden og tækkes nogle lejere derude, som måske bliver andelshavere, men som måske ikke vil have de 59½ mill. kr., men som måske gerne vil have 65 eller 25.

Et klart flertal har sagt, at det er flintrende ligegyldigt. Vil de have det, så må de få det, og så må de få de 59½ mill. kr. Men vil de ikke have de 59½ mill. kr., så får de nul.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mikkel Warming i 2. runde, da ikke flere ønsker ordet i første.

Mikkel Warming (Ø): Altså kære Ole Hentzen. Problemet med det her er jo, at valget er illusorisk med de bindinger, der ligger i denne indstilling, fordi det er ikke på nogen som helst måde sandsynligt, at man vil gå ind og lave en andelsboligforening på en ejendom, der, som Tor jo har dokumenteret, er så nedslidt, som den er og derfor har behov for støtte.

Så er det jo meget lidt sandsynligt, for ikke at sige fuldstændig kropumuligt, at forestille sig, at man går ind og laver en andelsboligforening med det formål at vippe halvdelen af beboerne ud, fordi man lægger lejlighederne sammen. Derved bliver valget illusorisk. Så der er ikke noget valg, Ole Hentzen, og det er det, vi er utilfredse med.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ole Hentzen vil gentage sit tilbud, værsgo.

Ole Hentzen (C): Når Mikkel Warming har den erkendelse, hvad pokker har han så spildt vores tid for?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

24) 414/98

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot sige, at her er endnu et eksempel på en sag, som jeg tror vil ende med at samle et stort, flot, bredt flertal her i salen. Det er, som det fremgår, et forslag om at lave en udgiftsneutral omlægning af torvet Kongens Nytorv, samtidig med at vi under jorden laver et underjordisk parkeringsanlæg med omkring 850 pladser.

Der har været rejst nogle spørgsmål om finansieringen. I Økonomiudvalget drøftede man bl.a. nogle beregninger, hvor man fremhævede, at tabet for kommunen, hvis man nedlagde alle parkeringspladser i området tilsvarende over jorden, ville være i omegnen af 26 mill. kr.

Jeg vil da godt sige til almindelig beroligelse, at det altså ikke er tilfældet, hvis man skulle nedlægge samtlige parkeringspladser i området. Der kan allerhøjest blive tale om – nu skal jeg ikke gå ned i den dybere teknik i det her – et sammenstød mellem rød og blå zone, hvilket også en gang imellem kan ske i vores udvalg. Der er da tale om et sammenstød mellem rød og blå zone i parkeringshenseende.

Så er udgifterne altså for højt beregnet af Økonomiforvaltningen. Det drejer sig i første række om 15 mill. kr., altså hvis man nedlægger samtlige parkeringspladser.

Det er selvfølgelig noget, vi skal drøfte i det kommende lokalplanarbejde. Jeg ved, at der er mange holdninger til det spørgsmål. Men for Venstre at se er det sådan, at man udmærket ville kunne forestille sig en løsning, hvor der ikke var fuld compensation, dels for at sikre, at kommunen ikke taber for mange penge – vi er jo et økonomisk ansvarligt parti – dels for at sikre, at der er ordentlige parkeringsforhold omkring Kongens Nytorv.

Men det, der måske nok er behov for at understrege i denne sammenhæng, er ordet »udgiftsneutral«. Det, man i aften tilslutter sig, er, at vi laver en omlægning, der er udgiftsneutral, at vi nu går i gang med at udarbejde et egentligt lokalplanforslag, og at vi på den baggrund frigiver 200.000 kr. til at forberede et investordbud til at få etableret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

dette parkeringsanlæg, hvor det er ideen, at en privat investor skal gå ind og byde og drive den pågældende parkeringskælder og samtidig afholde omkostningen ved at lave overfladen på Kongens Nytorv for til gengæld at få lov til at drive dette anlæg.

Jeg synes, det er et spændende projekt. Jeg synes, det er en god, ny måde at gøre tingene på i København. Vi har ikke været for vant til det, og jeg tror, det er fremtidens måde at få offentlige infrastrukturelle forslag igennem på i et positivt samspil mellem privat og offentligt. Jeg tager det faktisk som et tegn på, at kraften i denne by er ved at være, hvor den skal være.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det lyder fornuftigt.

Mikkel Warming (Ø): Kraften i denne by er ved at være her. Ja, den kommer drønende i en bil, gør den, og så kører den ned under jorden. Hvis man så kunne lukke af for den, så den ikke kom længere, så ville det være fint nok, men det er jo desværre ikke det, der er tale om her.

Enhedslisten er imod at etablere en parkeringskælder under Kongens Nytorv. Vi mener, det går stik imod de ideer, der har været i denne forsamling, også da vi vedtog Trafik- og Miljøplanen, hvor man har talt meget pænt og meget kønt om at fredeliggøre Indre By. Der har sågar været forslag fra den tidligere Venstreborgmester, som handler om fredeliggørelse af Indre By.

Hvordan det at etablere 850 parkeringspladser under Kongens Nytorv, i centrum af byen, dér hvor man ikke så gerne vil have bilerne hen, kan medvirke til en fredeliggørelse af Indre By, er os en gåde.

Det, man åbenbart vil vedtage i aften, kan også betyde, at den omlægning, som da ser spændende ud, kan blive skæmmet af det trafikkaos, vi kan forudse vil brede sig ved op- og nedgange til denne parkeringskælder.

Det store, brede flertal, som åbenbart bærer byen og Søren Pind frem, er et ret muntert flertal, for det hænger jo ikke sammen. Socialdemokraterne vil erstatte én for én parkeringspladser under jorden ved at fjerne parkeringspladser over jorden. Venstre, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

jeg går ud fra også De Konservative, vil derimod bruge dette som anledning til at forøge antallet af parkeringspladser i Indre By. Det hænger ikke sammen.

Så strategien for Kongens Nytorv og Indre By i forhold til trafiksituationen hænger ikke sammen hos det store, brede og ganske forskelligartede flertal, der åbenbart er for denne sag.

Vi mener, at vi skal holde fast i visionen, i tanken om at fredeliggøre Indre by. Det gør vi ikke ved at lukke op her i aften for muligheden for at etablere et gigantisk p-anlæg under Kongens Nytorv.

Lars Engberg (A): I virkeligheden kan jeg ikke forstå, Mikkel Warming, at Enhedslisten og SF og De Radikale, der kommer på om lidt, ikke benytter denne enestående chance for at fredeliggøre Indre By.

Prøv engang at læse Socialdemokraternes udtalelse i Bygge- og Teknikudvalget, hvor der står, at vi går ind for – principielt, det vender vi tilbage til – at erstatte parkeringspladser over jorden med parkeringspladser under jorden. Det er alle tiders chance for at få fredeliggjort Indre By, og den lader Enhedslisten, SF og De Radikale gå forbi sig. Det er ikke til at forstå.

Jeg vil godt uddybe det med »principiel«. Det er mere for ikke at være fanatisk eller firkantet, fordi dette drejer sig om, at vi selvfølgelig mener, hvad vi skriver. Men altså vi skal naturligvis også se på, jamen fra hvilket årstal er det, vi regner, at der er nedlagt parkeringspladser i Indre By, og skal de modregnes?

Der kan også være forskel på, om det er parkeringspladser i Indre By, eller det er parkeringspladser i Frederiksstaden, eller som borgmester Søren Pind siger, om det er i rød eller i blå zone.

Så vil jeg i øvrigt sige om det med omkostningerne, at det da er rigtigt, at Økonomiforvaltningen i Økonomiudvalget præsenterede et notat, hvor Søren Pind umiddelbart kunne berolige med at sige, at så meget kostede det nu nok ikke. Det må jeg nok sige, at jeg er meget enig i, fordi ud over, at det jo ikke alt sammen er i Indre By og rød zone, men Kongens Nytorv jo netop ligger i 2 zoner og derfor er noget billigere, jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

tror, det er 12 kr. pr. time i den blå zone, så er der jo også spørgsmålet – og det vil jeg da alvorligt henstille, når nu man laver udbudsmaterialet, som vi i øvrigt får igen i udvalget, så der er mulighed for at se på det – at jeg mener faktisk, at det ikke kan være rigtigt, at det firma, der måtte vinde dette udbud, når det firma har betalt, hvad det måtte koste at renovere Kongens Nytorv på overfladen, derefter bare skal skovle ned i egen lomme af formuer, fordi det er en givtig forretning at have en parkeringskælder midt i byen, det er der overhovedet igen tvivl om.

Der mener jeg, at man som en del af udbudsbetingelserne skal skrive, at de forskellige firmaer bedes angive, hvor meget de mener, at der kan blive i royalty til Københavns Kommune, når investeringerne i Kongens Nytorv er blevet afskrevet på passende vis. Det kan være en del af udbudsbetingelserne, at man konkurrerer om en procent til Københavns Kommune. Det mener vi vil være meget rimeligt.

Så vil jeg sige også til Mikkel Warming, at det er jo ikke, fordi Enhedslisten ikke vil fredeliggøre Indre By, det siger Mikkel Warming også man vil. Nej, i virkeligheden er det, fordi Mikkel Warming og Enhedslisten synes, det er noget skidt, at der kommer private folk og laver et anlæg under jorden og tjener penge på parkering. Jeg tror, det er sådan noget.

Jeg må sige, at vi i Socialdemokratiet jo godt kan lide offentlige arbejdspladser, men jeg har lidt svært ved at se, at der er noget særlig heroisk eller venstreorienteret eller klassekampagtigt over det at drive en parkeringskælder, at det skal være et offentligt anliggende. Jeg må indrømme, at det har jeg meget svært ved.

Det er klart, at som kommune har man behov for og ønske om at styre trafikudviklingen, men med hensyn til selve driften af en parkeringskælder, den være sig nok så stor, er det svært at se, at man har egentlig behov for at stå for selve driften.

Jens Johansen (F): Nu må jeg sige, at den adresse, som Lars Engbergs indlæg havde, Enhedslisten, som altså tilsyneladende gerne vil have en parkeringskælder, når blot den drives offentligt, det var da i hvert fald det indtryk, man fik af at høre den socialdemokratiske ordfører heroppe, det kan jeg da ikke rigtig tro er korrekt; ellers har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

enten jeg eller Lars Engberg misforstået noget.

Men for at der ikke skal være tvivl om, hvad der er SF's synspunkt: Vi ønsker ikke nogen parkeringskælder under Kongens Nytorv. Vi ønsker en trafiksanering af området. Vi vil ikke være med til at tiltrække og øge den private bilisme i Indre By, og det gør man ved at etablere en parkeringskælder.

Vi vil styrke den kollektive transport, og der er et åbenbart problem omkring Kongens Nytorv, idet der dér vil komme en metrostation i løbet af ganske kort tid, og der vil være brug for, at undergrunden bruges til andet end en parkeringskælder.

Der er store problemer med overgangene fra det ene offentlige, kollektive transportsystem til det andet, og vi skyder os selv i foden ved at anlægge en parkeringskælder under Kongens Nytorv, når vi ret beset skulle skabe en station, som gør det muligt at bevæge sig fra metroen til busser, og som skulle gøre cykelparkering i meget stort omfang mulig, også så man kan tage metroen ind til hjertet af København og skifte til sin cykel og derfra bevæge sig videre.

Vi kunne også tænke os, vi har også diskuteret den mulighed, at man fik bilerne helt væk fra Kongens Nytorv, så denne store, flotte plads, som mange er blevet så stolte af, nu de kan få øje på den, var fuldstændig fri for biler, så man altså lod trafikken køre under, eller busser og privatbiler.

Der er altså mange andre muligheder end parkeringskælder, og der kan jo så med tiden blive et museum over dette århundredes største tåbelighed, nemlig privatbilen. Jeg vil regne med, at den overgår til det lokale medborgerhus' administration til den tid, og så kan man dér se privatbiler udstillet i den kælder, eller også kan man finde ud af at bruge den til andre fornuftige formål engang i fremtiden.

Det er i hvert fald ikke for fremtiden, der bygges her, når vi skal have reduceret trafikken, og vi skal have bilerne ud af byen, og vi skal have styrket den kollektive transport.

Så mener vi også, at der er et meget stort problem omkring finansieringen. Jeg har nu mere tillid til notaterne fra Økonomidirektoratet end til, hvad Søren Pind tilfældigvis siger heroppe fra talerstolen. Han har dog i tidens løb sagt så mange ting heroppefra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Nu siger han altså, at det er 15 mill. kr. i stedet for 26 mill. kr., som bliver kommunens tab, og det kalder han »udgiftsneutral«. Det var dog noget af en tilsnigelse, at det skulle være udgiftsneutral, at kommunen får et tab på 26 mill. kr. Jeg tror faktisk, det bliver større. Når vi i fremtiden hæver parkeringsafgifterne, så bliver det jo større.

Så en beslutning om at anlægge en parkeringskælder påfører jo kommunen et tab. Det synes jeg ikke er udgiftsneutral. Det synes jeg snarere er ret betænkeligt, for hvordan skal man kompensere de indtægter? Skal det ske ved skatteforhøjelser? Er det det, Venstre og Socialdemokratiet er ude med her? Eller hvordan skal det ske, fordi pengene skal vi jo bruge i kommunen, hvor vi fører en stram finanspolitik? Vi skal passe på de penge, vi har som indtægt.

Men her hænger Venstres og Socialdemokratiets bukselommer udad, og de giver gladeligt 26 mill. kr. væk og hælder dem ud i kloakken – og så er der end ikke mulighed for at fange dem op ude ved Lynetten.

Vi ser frem til den offentlige høring om dette anlæg. Til den tid tror jeg, der er nogle, der får så læsterlige bank af den offentlige mening, så de ikke længere ved, hvad de hedder.

Lars Jensen (B): Det Radikale Venstre er ikke tilhængere af parkeringskælder under Kongens Nytorv. Vi frygter rent faktisk for, at den kælder vil betyde en øget biltrafik ind til Indre By.

Vi har godt nok hørt, at Socialdemokratiet har krævet, at antallet af overfladeparkeringspladser skal tilsvare et antal fjernede parkeringspladser i området. Men i dag hørte vi Lars Engberg fortælle, at vi kan jo altid diskutere, hvornår skæringstidspunkterne er. Så vi er nok lidt usikre på, om vi helt kan stole på de ting. Vi frygter faktisk, at tallet vil blive udhulet frem imod år 2004, når kælderen er færdig.

Vi frygter også, at beboerne i området bliver de virkelige tabere i denne p-strid. Vi snakker så meget her i Borgerrepræsentationen om, at vi skal skaffe børnefamilier til byen. Så må vi også huske på, at børnefamilier også betyder, at vi skal snakke om andre ting end boligstørrelser. Børnefamilier er også noget med at skabe skoleforhold,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

daginstitutioner, lokal handel, og det skal også være noget med mulighed for at parkere en bil i området.

Det Radikale Venstre ønsker en bedre kollektiv trafik, vi ønsker bedre cykelstier. Men vi er ikke blinde for, at familier med 2 eller 3 små børn vælger bilen som transportmiddel.

Vi kan derfor ikke støtte et projekt, hvis væsentligste hovedformål er at tiltrække lidt for magelige indbyggere nord for København til en indkøbstur ind til Strøget.

Det Radikale Venstre ser ikke med glæde frem til, at et flertal i dag vedtager dette, fordi vi synes, det vil være trist for København, at Kongens Nytorv nu skal ligge hen som en byggeplads frem til år 2004. Vi snakker i dag om overflade, og nu skal dette firma betale overfladen. Jamen den overflade får vi først at se i år 2004, når parkeringskælderen er færdig.

Sluttelig vil jeg godt minde om, at man har sat noget i gang, uden at man egentlig har tænkt på, hvad der vil ske, hvis vi får en havnetunnel. Det kan være, det helt ændrer trafikstrukturen i København og parkeringsforholdene i Indre By.

Ole Hentzen (C): Må jeg sige til kritikerne af parkeringshuse i Indre By, at de fremfører altid som argument, at man skulle tiltrække en masse trafik til området, hvor man får en forøget forurening. Det har ligesom været argumentet.

Det er samme argument, man bruger, når man siger, at der er for mange biler på en vejstrækning, og så skærer man antallet af vejbaner ned til det halve, hvorefter det samme antal biler nu konstant holder der og oser, hvorved miljøforureningen stiger.

Disse partier kan godt stille sig op, smile, tage hænderne for øjnene og sige: Ja, det er også rigtigt, men det lyder bedre, det, vi siger, at vi har begrænset gennemstrømningen af biler, men godt nok har vi fået en fordobling af forureningen i mellemtiden. Men det gør ikke så meget, fordi det sådan set kun er halvdelen af bilerne, der egentlig kan køre igennem. Nu er de der bare hele tiden, og nu forurener de bare det dobbelte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Det er lidt den samme diskussion, når man hører om parkeringskælderens i Indre By, for det er jo et faktum, at hvis Indre By stadig skal have et erhvervsliv, der bare skal kunne overleve, så skal de også have et købedygtigt publikum, og en del af det købedygtige publikum kommer ikke med bus eller på cykel, når de skal foretage det, jeg kalder lidt større indkøb.

Jeg ved, at hr. Lars Jensen er særlig ekvilibrist med sofaer på bagagebærer og lignende, men det er et særligt radikalt nummer, og da der ikke er så mange radikale, så er det ligesom ikke noget, der kan bære hele butikstrukturen i Indre København.

Så derfor er der altså nogle, der er nødsaget til at benytte bilen som transportmiddel herinde. De har altså brug for at parkere, og derfor skal man selvfølgelig ikke nedlægge 1.000 parkeringspladser omkring de steder, hvor butikkerne er, for at jage dem ned under jorden på Kongens Nytorv. Man skal selvfølgelig se på, hvad er det, vi egentlig kan tilføre området. Og »tilføre« betyder efter vor opfattelse, at der selvfølgelig skal kompenseres for det, man allerede har ødelagt.

SF's ordførers betragtninger på det økonomiske område taler vel næsten for sig selv. Jeg tror, han kom til at sige, at det skulle være »udgiftsneutralt«, og så beskyldte han, jeg tror, det var Socialdemokratiet og Venstre, for, at de giver gladeligt 26 mill. kr. ud, ja i kloakken.

Så blev der harceleret lidt rigeligt over, hvordan man kunne tillade sig overhovedet at komme med den slags forslag, som faktisk er mindreindtægter til Københavns Kommune. Jeg håber, jeg har forstået hr. Jens Johansen ret. Men Jens Johansen er fortaler for, at der ikke skal være en eneste parkeringskrone som indtægt i Indre By, for SF går jo ind for, at der ikke må komme nogen biler ind i Indre By, og så er der jo heller ikke nogen parkeringsindtægter.

Kan jeg ikke få hr. Jens Johansen herop på talerstolen igen og forklare, hvad det er for en harme, han på den ene side har over disse 26 mill. kr., der er lavet notat om, og på den anden side SF's beregninger over, hvad indtægtstab vil være, når SF nu får magt, som de åbenbart har agt, nemlig at der slet ingen parkeringsindtægter skal være i Indre By. Fordi det findes der nemlig et meget fint tal på, hr. Jens Johansen, når han slår op

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

på, hvad parkeringsindtægterne er.

Men det er åbenbart ikke så skrækkeligt, fordi vi ved jo godt, at vi kan samtidig udlægge gaderne til almindelig fræsning på cykler. Hr. Jens Johansen var jo bange for, hvad lokalrådet i Indre By nu skulle bruge dette parkeringsanlæg til. Må jeg komme med et enkelt lille indspark, som måske kunne være på sin plads: Muslimsk kirkegård eller noget andet er jo en mulighed, hvis vi nu får etableret dette pragtfulde anlæg, som jeg har fået oplyst bliver særdeles kundevenligt, forbrugervenligt og meget oplyst og med masser af indgange fra alle sider, så det kan blive en attraktion, som lokalrådet i Indre By kan sælge billetter til ved indgangen. Det er måske den kompensation for indtægten, hr. Jens Johansen er ude efter. Så synes jeg, han skal konkretisere det i et reelt forslag.

Lars Hutters (L): Jeg er ikke medlem af Bygge- og Teknikudvalget, så jeg går ud fra, at den drøftelse, vi skal have i Borgerrepræsentationen, er en politisk drøftelse om de politiske drømme og visioner, vi har omkring dette spørgsmål.

Jeg hæftede mig ved, og det er derfor, jeg er gået på talerstolen, at den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, sagde, at i det socialdemokratiske program er det anført, at der skal ske en fredeliggørelse af Indre By.

Nu vil jeg indrømme, at jeg har ikke lige det socialdemokratiske program ved hånden, og jeg har det heller ikke 100 pct. præsent. Men jeg kunne godt tænke mig, at den socialdemokratiske ordfører i den politiske debat mere konkret fortæller, hvad det er, Socialdemokratiet mener med, at der skal ske en fredeliggørelse af den Indre By.

Jeg må sige, at umiddelbart synes jeg ikke, det er tilstrækkeligt, at man siger, at man nedlægger nogle parkeringspladser, og så bygger man et parkeringshus. Jeg tror, alle vil være enige med mig i – det behøver man altså ikke at være medlem af Bygge- og Teknikudvalget for, tror jeg nok – at om der er parkeringspladser oven på jorden eller nede under jorden, er vistnok ligegyldigt, fordi flowet af biler vil søge derhen, hvor man kan parkere bilerne, også hvis det bliver under jorden.

Så jeg vil indrømme, at jeg kan ikke helt forstå, hvad Socialdemokratiet mener med, at dette skulle være et led i en fredeliggørelse af den Indre By. Jeg må sige, at jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

er en meget stor tilhænger af det socialdemokratiske synspunkt, at der skal være en fredeliggørelse af Indre By, det er jeg helt med på.

Vi står foran årtusindskiftet, og vi er nødt til at tænke på, hvordan fremtiden efter årtusindskiftet skal se ud i København. Vi har en ualmindelig smuk plads på Kongens Nytorv, som jo er bygget og anlagt for flere århundreder siden, og jeg tror, det kan blive et problem, at man udsætter hele området for det, der er i vores tid, med den heftige biltrafik.

Jeg tror, det er rigtigt set ud fra et byæstetisk synspunkt, hvis det er det, Socialdemokratiet mener med en fredeliggørelse af den Indre By, at man forsøger at få oprettet nogle byrum, som først og fremmest er helliget, om man så må sige, byens æstetik, byrummene, og ligesom holder biltrafikken væk derfra. Jeg tænker f.eks. på La Grande Place i Bruxelles.

Jeg må også sige, at jeg ikke er helt sikker på, at erhvervslivet altid nødvendigvis får den rigtige dynamik ved, at bilerne altid skal dertil. Jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at tænke på, at det så vidt jeg husker var en konservativ borgmester på byplanområdet, som egentlig var den, der gennemførte et bilfri Strøget. Mig bekendt har det været rigtig godt for de pågældende butikker og erhvervsfolk, at der blev skabt et sådant område.

Men som sagt vil jeg se frem til at få uddybet Socialdemokraternes synspunkter på fredeliggørelse af Indre By.

Så kan jeg ikke lade være med at tænke på en af de store sager op til dette Borgerrepræsentationsvalg, som vi forbigik rimelig hurtigt i aften, hvor beboernes meget store engagement netop omkring en del af Kongens Nytorv, nemlig Det Kongelige Teater, førte til, at der blev ændret her i Borgerrepræsentationen.

Jeg tror altså også, at borgerne, når dette bliver sendt til høring, rent faktisk vil engagere sig ret så meget i denne sag, fordi jeg tror, de er meget interesseret i at få skabt nogle byæstetiske områder, en fantastisk smuk plads, hvor der er ro til at være i byen og nyde beliggenheden, Kongens Nytorv, Nyhavn og vand osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg ville ønske, at Socialdemokraterne var lidt mere konkrete om, hvordan vi skulle fredeliggøre det pågældende område, fordi jeg er faktisk med på det. Men jeg synes ikke, det er det, der ligger i det, at fordi man flytter biltrafikken fra overjordiske parkeringspladser til et parkeringsanlæg, vil man vil fredeliggøre det. Men det kan være, at Lars Engberg i 2. omgang bedre kan forklare mig det, så jeg kan forstå det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. Vi går herefter til Mikkel Warming og derefter Jens Johansen ... (*Afbrydelse*: Det er strengt taget Søren Pind først). Det er Mikkel Warming strengt taget, der har ordet nu.

Mikkel Warming (Ø): Nå skidt pyt med det. Søren Pind skal nok få ordet på et eller andet tidspunkt.

Det er Lars Engberg, der kalder mig herop med sin lange udredning og med sine mange gode argumenter om, hvorfor private investorer er noget skidt. Nu var det ikke just derfor vi som udgangspunkt principielt er imod et parkeringsanlæg på Kongens Nytorv. Det er vi, fordi vi mener, at det vil generere trafik, for vi tror ikke etammerslag på, at Socialdemokraternes principielle holdning, at nedlægge parkeringspladserne én for én, holder, når det kommer til stykket.

Man kan, hvis man vil, bare se, hvad det egentlig er der står i deres mindretalsudtalelse, nemlig Socialdemokraternes. De »mener principielt, at der bør nedlægges lige så mange p-pladser over jorden i området, som der etableres under jorden«. De vil gerne have en oversigt over, hvor man måske kan nedlægge nogle.

Kort sagt, vi tror ikke, det bliver til noget, når det kommer til stykket, også fordi det flertal, som Socialdemokraterne skal indgå i, er sammen med bilborgmester Søren Pind, som jo ikke vil nedlægge de her pladser.

Så meget kort om de private investorer. Vi har principielt ikke noget imod at brandskatte p-pladser. Tværtimod, det gør vi gerne, men vi vil hellere af med dem, fordi vi generelt ønsker færre biler i byen. En af de ting, der gør, at folk bliver ved med at køre ind til byen, formentlig også når der bliver etableret en metro, er, at man etablerer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

anlæg, hvor de kan parkere deres biler.

Indtil vi kommer af med dem, vil vi godt brandskatte dem, men vi vil helst slet ikke have dem, og så må vi tage det økonomiske tab med. Det skal ikke være det.

Derfor er der egentlig ikke så meget andet at sige, end at vi stemmer imod dette forslag, til stor overraskelse for alle. Vi synes ikke, at der er kommet noget, der bare minder om garantier, fra Socialdemokraternes side, for at de faktisk mener det, når de siger én til én, de væver lidt.

Vil Socialdemokraterne til sidst, når lokalplanbehandlingen engang er overstået, stemme imod projektet sammen med os andre, hvis det viser sig, at man ikke kan få Søren Pind med til at nedlægge p-pladserne én for én? Vil man det, Lars Engberg? Det kunne være rart at vide.

Jens Johansen (F): Denne diskussion om antallet af nedlagte parkeringspladser og hvornår og hvor mange er jo ret interessant. F.eks. når en lovændring, som indebærer en 10 meters zone, naturligvis fører til nedlæggelse af, hvad man kunne opfatte som parkeringspladser, skal vi så erstatte den 10 meters zone i et underjordisk anlæg? Det synes jeg nok er noget af en tilsnigelse. Men den diskussion oplever vi ligesom er Socialdemokratiets og Venstres.

Det, der bringer mig herop, er det, Ole Hentzen sagde om finansieringen og kommunens økonomi. Det, jeg harcelerer over, er, at et indtægtstab på 35 mill. kr. kaldes udgiftsneutralt. Det er noget af en tilsnigelse, synes jeg.

Ole Hentzen ved i øvrigt lige så godt som alle andre, at den finansiering, vi allerhelst ser, og som vi jo gang på gang foreslår, er bompengge. Han ved også fra tidligere, at det er bompengge, vi peger på, snarere end parkeringsafgifter, fordi vi altså dermed fastholder en afhængighed af bilerne og det, at de tager plads op.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal sige til Lars Hutters, at hvis det er et problem, så vil jeg godt love cykelparkering under Kongens Nytorv, hvis det kan få Lars Hutters med, så vi kan få fredeliggjort for cykler også. Det er i orden med mig. Hvis det kan få

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Lars Hutters med, så er jeg meget samarbejdsvillig.

Så vil jeg sige til Lars Engberg, at jeg er meget glad for de meldinger, der er om en model, hvor man forestiller sig en royalty af anlægget, efter at det er afskrevet. Det tror jeg er den realistiske vej frem. Fordi forestillede man sig en øjeblikkelig afgift på det eventuelle tab, der måtte ske ved nedlæggelse af parkeringspladserne, så er det min klare overbevisning, at projektet økonomisk ikke vil være realisabelt. Så det tror jeg, vi vil se meget positive tal på, når det kommer op i udvalget, det er jeg helt overbevist om, og det synes jeg er positivt.

Så vil jeg sige, at jeg igen har konstateret, at Enhedslisten er imod en ny måde at gøre tingene på.

Lars Engberg (A): Nu kan jeg forstå på Mikkel Warming, at når Mikkel Warming stemmer imod en fredeliggørelse af Indre By, så skyldes det mangel på tillid til Socialdemokraterne. Det er selvfølgelig også et standpunkt, men jeg synes, det må være lidt svært for Mikkel Warming at forklare andre end lige medlemmer af denne forsamling.

Jeg skal forklare Mikkel Warming, at vi jo er durkrevne i Socialdemokratiet, lidt i hvert fald. Det kunne jo være, at vi havde forestillet os, at nu laver vi parkeringskælderer sammen med Søren Pind, og så nedlægger vi parkeringspladser sammen med Mikkel Warming. Det kunne da være.

Det kunne også godt være, vi fandt ud af, at vi sådan i al almindelighed måske godt kunne forliges hen over mange partiskel inklusive Enhedslisten og Venstre og hvad ved jeg, Konservative, Radikale måske endda, om, at der er en eller anden fornuftig balance i, hvor mange parkeringspladser der faktisk skal nedlægges.

Jeg synes, det er underligt, at Enhedslisten ikke kan stemme for den udtalelse, vi er kommet med, det må jeg sige. Det havde vi faktisk regnet med.

Så til Lars Hutters, som siger noget, som Ole Hentzen i virkeligheden har været oppe og kommentere, så jeg skal ikke gøre meget ud af det. Lars Hutters siger, at uanset om der kommer en parkeringskælder eller ej, så må der være lige mange biler, og de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

forurener lige meget. Nej, det er nok ikke tilfældet.

Altså når man ved, hvor man skal hen, og der er en parkeringsplads, og der er så og så mange pladser, og man ved i øvrigt fra skilte over jorden, om der er plads nede i kælderen eller der ikke er, så kører man dertil, og så kører man ned. Det er alt andet lige mindre forurenende, end når man ikke har et præcist billede af, hvor i Indre By eller Frederiksstaden der er ledige parkeringspladser, og derfor kører rundt og kigger efter dem.

Den parkeringsordning, hvor jeg havde den fornøjelse at være borgmester, da den blev indført, har helt klart betydet, at netop den der, hvad skal vi kalde det, rundering og leden efter parkeringspladser er blevet væsentligt mindre, fordi der ganske enkelt er blevet flere ledige parkeringspladser, fordi det er så dyrt at parkere. Jeg tror, det giver mindre kørsel og dermed også mindre forurening at samle dem ét sted, og der er skilte, som viser, om man skal køre ned i kælderen eller det ikke kan betale sig.

Så spørger Lars Hutters, hvad Socialdemokratiet mener med en fredeliggørelse af Indre By. Det, som Lars Hutters siger, ligger da ikke os fjernt. Det har noget at gøre med, at vi gerne vil skabe nogle smukke byrum. Vi mener faktisk også, at i den 4-årsperiode, hvor Socialdemokratiet havde fornøjelsen af at have borgmesterposten i 4. afdeling, bidrog vi ganske kraftigt præcist til at danne nogle smukke byrum. Må jeg minde om Gammeltorv-Nytorv, Amagertorv. Også Kongens Nytorv, som det så ud indtil for en måned siden, var væsentligt smukkere, end det var før, og mange andre steder.

Det er helt klart vores politik, at vi gerne vil skabe smukke byrum, og dertil hører, at bilerne kommer væk. Det er også derfor, vi er kommet med den udtalelse, som vi er kommet med, at det har også noget at gøre med at skabe nogle byrum, nogle torve og nogle pladser, som er smukke, og som folk kan lide.

Det er jo en fornøjelse at gå rundt på de pladser, som er skabt her inden for de sidste 7-8 år, og se, hvordan folk trives på dem, Rådhuspladsen inklusive, Gammeltorv-Nytorv, Amagertorv. Folk sidder der, folk kan lide det, fordi det er smukt, fordi det er æstetisk, og så bliver folk hængende, så er der noget ved at være der. Det er en del af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

vores politik, at det vil vi gerne fremme.

Så vil vi gerne, hvis det er muligt, have flere gågader, specielt i Indre By, og det kræver også, at bilerne kommer væk.

Alt det, jeg siger nu, gælder først og fremmest Indre By. Vi vil gerne skabe smukke byrum over hele byen, men en bilfredeliggørelse af byen er for os først og fremmest Middelalderbyen.

Lars Hutters (L): Jeg er meget enig i, at Socialdemokratiet stærkt har medvirket til at få skabt nogle af de meget smukke æstetiske byrum, som Lars Engberg også lige har nævnt her, og det skal Socialdemokratiet i allerhøjeste grad roses for.

Det, jeg bare ikke helt kan forstå, er, at jeg tror, at Lars Engberg og jeg også er enige om, at området nede omkring Kongens Nytorv og Kongens Nytorv er et meget smukt område, og potentielt indeholder det nogle muligheder, som man måske burde vurdere nøjere, inden man træffer en afgørende beslutning om at lægge en parkeringskælder under Kongens Nytorv.

Fordi gør man det, tror jeg – jeg er ganske vist ikke tekniker – at så er det ikke muligt efterfølgende i en længere årrække at skabe de byrum, som både Lars Engberg og jeg rent faktisk synes, bymennesket har behov for. Det er jo et fantastisk rum, der ligger der, tæt forbundet ned til Nyhavn og kanalerne dernede, direkte i forlængelse af Strøget. Når vi ser det i dag med den meget store trafik, der er dernede, så bliver man faktisk lidt ked af det, når man står og ser på det, at det skal foregå på den måde. Man kunne godt ønske sig, at det var anderledes.

Jeg vil ikke benægte, at der er en mulighed for, at noget af forureningen ville blive reduceret, hvis der var en parkeringskælder. Jeg vil dertil sige, at der findes ikke nogen facts i øjeblikket om, hvor meget det eventuelt er. Ud fra, hvad jeg ved fra de teknikere, der analyserer den slags ting, mener jeg rent faktisk, at reduktionen ikke er særlig stor.

Jeg synes, at den væsentligste forurening hænger lidt sammen med det, som jeg faktisk har på dette område, at man bliver nødt til at acceptere, at der stadig væk er en del biler dernede. Det vil blive fastlåst i flere årtier, tror jeg, hvis man bygger det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Man spærrer sine egne muligheder for at få skabt et spændende byrum dernede.

Jeg havde sådan håbet, at den fredeliggørelse, som Socialdemokratiet, som jeg er enig med Socialdemokratiet i, også var udspændt til det område. Men nu er der selvfølgelig muligheder for, at Socialdemokratiet ligesom os andre i høringsperioden kan lytte til og gå i dialog med borgerne.

Jeg tror, det er rigtigt, som nogle har været inde på her under debatten, at borgerne engagerer sig ret kraftigt i dette i det pågældende område såvel som i hele København med alle dem, som gerne vil bidrage til, at Borgerrepræsentationen træffer en rigtig beslutning om, hvor smuk og dejlig vores by København i fremtiden skal være.

Der håber jeg så, at Socialdemokratiet lytter godt og grundigt til nogle af de svar, der kommer ind, sandsynligvis også nogle af de møder og konferencer, der følger med i kølvandet. Fordi jeg tror, at københavnernes engagerer sig meget i dette spørgsmål.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): Lars Engberg, manglende tillid til Socialdemokratiet, ja, det kunne man jo få en lang smøre ud af bare at konstatere, at venstrefløjen er jo i sin grundhistorie faktisk skabt på grund af en fuldstændig berettiget manglende tillid til Socialdemokratiets vilje og evne til at forfølge sine politiske mål.

Men så kommer Lars Engberg og snakker om, jeg tror, det er et begreb, der hedder »bilfredeliggørelse«, der pludselig er dukket op her i debatten. Hvorfor vil Lars Engberg så gennem et p-anlæg under Kongens Nytorv være med til at skabe bedre forhold for bilisterne, når de kører ind i København, gøre det nemmere for dem at komme til at parkere under Kongens Nytorv?

Der er nemlig en interessant forskel, når vi snakker trafikpolitik, som også Lars Engberg må være klar over, nemlig den socialdemokratiske version, som vel nærmest er at sige: Vi får det til at flyde, til at glide, bare det går, så går det nok, og alt det der, hvor vi vil begrænse trafikken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Man kan gøre meget og køre biler op og ned af kældre osv. og sige, de må kun ose nede i kælderen og hvad ved jeg. Men det, det handler om grundlæggende for os, er at få færre biler ind i byen. Derfor ønsker vi ikke at medvirke til at give bilisterne bedre forhold, og det gør man ved at etablere et p-anlæg under Kongens Nytorv, og derfor er vi imod.

25) 407/98

Jens Johansen (F): Det er en sag, er har været forsøg med, og det tror jeg, de fleste af os har været vidne til. Ikke desto mindre beslutter udvalgets flertal at tillade det her. Derfor har vi fra Enhedslisten og fra SF brugt standsningsretten og forlangt sagen her i Borgerrepræsentationen.

Der er omdelt på borgerrepræsentanternes pladser et ændringsforslag om, at det forbydes at opsætte stilladsreklamer på Rådhuspladsen, Kongens Nytorv og H.C. Andersens Boulevard. Der er også en begrundelse, den burde være evident. Hvis nogen ikke kan se, hvad det billede forestiller, så vil jeg gerne forklare det. Det er den tidligere Aktuelt-bygning, som er under renovering og ombygning. Det skete her i sommer, hvor vi havde disse tårnhøje helveder på stilladset. Det synes vi ikke, at vi skal skæmme vores københavnske hovedtorv med.

Vi har brugt mange kræfter på at stramme op omkring facadebestemmelserne her i hovedstaden, og det gives der køb på, er det vores opfattelse, med den indstilling, der er fra udvalget. Derfor dette *ændringsforslag*:

»Det forbydes at opsætte stilladsreklamer på Rådhuspladsen, Kongens Nytorv og H.C. Andersens Boulevard.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Illustrationen bliver svær at få med i protokollen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg erindrer om i forlængelse af det notat, som blev udsendt fra Borgerrepræsentationens Sekretariat i juni måned om forholdet mellem standsningsrettens og initiativrettens anvendelse, at dette alene er en afgørelse i henhold til standsningsretten. Ønsker man en mere principiel drøftelse, så må man anvende initiativretten.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg siger tak for at få lov til at anvende initiativretten et kort øjeblik.

Det er jo et af de her småtåbelige forslag. Et af argumenterne for iværksættelsen af forsøget og sandsynligvis også for, at det skal fortsætte, hvis man prøver at læse teksten, er eksempelvis, at det findes nu i flere andre danske byer. Det er rimelig hjernedødt, hvis man skal sige det konkret. Det indgår jo i en sammenhæng, hvor vores by allerede i udgangspunktet er meget reklameret til.

Jeg vil ikke nægte, at byer med store ansamlinger af mennesker næppe kan undgå reklamer i en eller anden udstrækning, men ligefrem selv spille med og udvide det. Og hvis vi i øvrigt kigger på det provenu, man indskraber i samme anledning, tallene står i indstillingen, så er det pebernødder.

Jeg har gjort mig den ulejlighed at henvende mig til et reklameselskab og spurgt dem: Hvad er værdien pr. kvadratmeter af de nævnte positioner, hvor der har været stilladsreklamer? De siger 70 kr. pr. m², og det må vi jo formode er det, der skal fortsætte i fremtiden. Det er fuldkommen latterligt, 10 gange mere, 700 kr. pr. m².

Enhedslisten vil selvfølgelig stemme mod, at vi tillader stilladsreklamer, men for at mildne luften og dog give sådan lidt logik i det hele, så vil vi selvfølgelig stille det *ændringsforslag*, at afgiften fastsættes til 700 kr. pr. m². Jeg kan ikke forestille mig, at nogen af de borgerlige markedsorienterede drenge og piger ikke kan støtte dette forslag. Jeg er sikker på, at SF vil støtte det, og så har vi flertallet.

Borgmester Søren Pind: Der begynder at tegne sig et billede i aften af Enhedslistens politik. Nu er det så stilladsreklamer, vi diskuterer. Jeg ser, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Enhedslisten nu går ind for, at der ikke må ske ... hovsa, er det ikke din, Jens Johansen?

Det er også meget fint. Jeg skal nok lade være med at ryge af den.

Jeg blev lige optaget et øjeblik. Nej, det, jeg ville sige, var, at der begynder at tegne sig et billede af Enhedslistens politik. I stedet for store, flotte, farverige reklamer leveret af det privatkapitalistiske system ønsker man grå, kedelige fabriksbygninger. Jeg synes, der begynder at tegne sig et billede. Jeg husker engang, der var en del af verden, der så sådan ud.

Men jeg skal ikke trætte forsamlingen med det. Jeg skal blot konstatere, at Enhedslisten igen er imod.

Lars Jensen (B): Det Radikale Venstre kan ikke støtte, at København bliver en billigudgave af New Yorks reklamecirkus. »Billig« siger jeg, fordi vi snakker om blafrende sejldug, der bliver spændt ud med farvetryk for Pampers og soap og vaskepulvere og hvad der ellers er af mærkelige ting, vi ser på disse reklamer.

Begrundelsen for at godkende reklamebannerne er: »At undgå synet af ofte grim og iturevet hvid plastdug på stilladser«. Jeg vil sige, at det måske vil være bedre, hvis man stiller krav om, at bygge- og stilladsfirmaer sørger for, at det er ren, hvid, hel plastdug, der bliver sat op, eventuelt i form af den plastdug, som benyttes i øjeblikket på portbygningen mellem Christiansborg og Slotskirken. Jeg ved ikke, hvem der her i forsamlingen kunne tænke sig, at der på det stillads, der er placeret mellem Christiansborg og Slotskirken, bliver opsat en reklame for Magnum is.

Lars Engberg (A): Hvis det nu var sådan, at de her reklamer, Jens Johansen har jo illustreret det, dækkede for en smuk udsigt, for en æstetisk formfuldendt bygning, så kunne vi begynde at snakke om det.

Men det, de her reklamer dækker for, er et gråhvidt lagen, som ofte hænger i laser og stumper på grund af vores vejrlig. Der er faktisk ikke meget grund til at nøjes med at se på de der kedsommelige lagener, som dækker i øvrigt smukke huse, men dem kan man jo ikke se.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Vi har stemt for det bl.a. af den grund, men også fordi det er midlertidigt, det har altså en ende, og det er selvfølgelig midlertidigt, fordi det kun er i den periode, hvor de her lagener hænger, og så fordi vi faktisk synes, at det er kønnere end det, der er i forvejen.

Så kan jeg faktisk ikke rigtig forstå ændringsforslaget fra Jens Johansen. Hvorfor skal dette forbud kun gælde Rådhuspladsen, Kongens Nytorv og H.C. Andersens Boulevard? Hvis man mener, dette er grimt, så er det det vel også på Gammeltorv eller andre steder.

Med hensyn til det med pengene og ændringsforslaget fra Kjær Christensen vil jeg sige, at jeg ved ikke, hvad markedet kan bære lige nu. Men jeg synes da selvfølgelig, vi skal have de penge for det, som vi kan få.

Derfor vil jeg da sige, at hvis Bygge- og Teknikforvaltningen undersøger tingene og kommer tilbage og siger, at det godt kan bære en forhøjelse af prisen fra 70 kr. pr. m² til et eller andet antal kroner, ja, så tror jeg da, vi vil stemme for det i udvalget og efterfølgende her i Borgerrepræsentationen, hvis det er det.

Ole Hentzen (C): De regulerede markeds kræfter for reklame på stilladser er det, der ligger i dette forslag, for vi har selvfølgelig fra konservativ side villet sikre os, at stilladserne ikke bliver stående længere, end det er nødvendigt, fordi de er hverken kønne med reklamer eller uden reklamer. Så de skal selvfølgelig ned, så den pæne bygning bliver den facade, som byens borgere skal se på.

Prisfastsættelsen, som er nævnt i indstillingen, er jo den, der har været opkrævet. Men der blev jo spurgt til sagen, og jeg tror, Jens Kjær var til det møde i Bygge- og Teknikudvalget, så han kan selv gå op og bekræfte det. Der blev faktisk spurgt, om denne pris egentlig var noget, der lå fast. Der blev svaret, at det er den ikke. Den kan reguleres, når vi synes, den skal reguleres, og hvis vi mener, vi kan få mere for tingene.

Det tilsagn vil jeg da også gerne give Jens Kjær Christensen, så vi kan få nogle flere penge i den slunkne kasse i Bygge- og Teknikudvalget, at hvis der virkelig er et marked på andre lokationer, som kan sælges til en anden pris end den her nævnte, 70 kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

pr. m², jamen så tager vi selvfølgelig, hvad vi kan få i kassen. Vi kan altid få penge i kassen, hvis det stadig er attraktivt for dem, der vil hænge reklamer op. Den dag det ikke er attraktivt for dem at hænge reklamer op, fordi vi afkræver for meget afgift, ja, så mister vi nogle penge i kassen, men så sætter vi nok prisen ned igen.

Det er vi helt med på, Jens Kjær, så vi kan altså ikke støtte denne egenhændige markedsundersøgelse, som Jens Kjær ligesom lagde frem her på talerstolen, med de 700 kr., men vi er meget villige til i udvalget at lytte til forslag af noget lodigere observans end dette.

Lars Hutter (L): Politiske diskussioner er selvfølgelig altid meget morsomme og interessante, specielt når man sådan efter forgodtbefindende vælger, om det er det byæstetiske, som skal være det afgørende, eller om det er markedskræfterne, der skal være det afgørende.

Jeg må sige, at jeg tror bestemt ikke, at det er byæstetiske årsager, der har gjort, at man nu fremsætter et forslag om, at stilladsreklamer skal tillades. Jeg synes, alle skal være enige om, at det primært er fordi man kan se, at der er en mulighed for at få en indtægt i kommunens kasse.

Og så tror jeg rent faktisk også, som der også meget ærligt står, at der er visse typer af reklamefirmaer, som har rettet henvendelse til vores Bygge- og Teknikforvaltning og gjort opmærksom på, at de så et marked dér.

Søren Pind er jo altid utrolig morsom at høre på, det skal Søren i hvert fald have. Derfor må der altså være en trykfejl, fordi Søren Pind talte kort og fyndigt imod planøkonomien og alt det der grå, der er i det gamle Østeuropa og DDR. Jeg vil gerne have Søren Pind, borgmester for dette område, til at komme op på talerstolen og sige, at det ikke kan være rigtigt, som det står.

Der skal ændres i denne tekst, som borgmesteren er ansvarlig for, for det skal naturligvis være på markedsvilkår. Jo flere penge i kassen til Københavns Kommune, jo bedre. Og hvis man kan få reklamefirmaerne til simpelt hen at gå rabundus ved, at de skal betale en masse penge til Københavns Kommune, så fryder borgmester Søren Pind

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

sig. Hvis vi skal have markedsvilkår, og det skal vi vel, Søren Pind, hvordan og hvorledes skal vi så administrere det?

Det kan ikke være rigtigt, at man rent planøkonomisk fastsætter en eller anden pris herinde på Rådhuset uden at kende markedet. Det kan ikke rigtig være Søren Pinds stil. Lad ham komme herop på talerstolen og sige, at nu skal vi have penge i kassen efter god konkurrence imellem reklamebureauerne.

A. Benhaddou (D): CD har selvfølgelig ikke noget imod, at der kommer reklamer omkring stilladsarbejde.

Borgmester Søren Pind omtalte Østeuropa – ja, jeg siger »borgmester«, er jeg ikke høflig? Jeg kan i den sammenhæng huske fodboldbanerne i det gamle Østeuropa. De var møgkedelige, der var ikke nogen reklamer. Er det sådan, vi skal have det?

Jeg mener selvfølgelig, at de pynter, og det er jo kortvarigt, og det er ikke noget, vi skal se på hele tiden. Hvor mange stilladser har vi egentlig rundt omkring i København? Er det virkelig så meget, at det gør så ondt?

Enhedslisten, der har så meget imod valgplakater rundt omkring på facaderne, vil jeg lige minde om, at jeres valgplakater hænger rundt omkring på bygninger. Men det kunne jo godt være, at det, hvis Enhedslisten fik et stillads, hvor de kunne få lov til at reklamere for et stort Ø, var en anden historie.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde i forbindelse med denne meget principielle debat. Vi går til 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Med vanlig elegance prøver Socialdemokratiet at forklare, hvad de mener. Vi andre, som ikke ligefrem er uvenligt stemt, lytter jo, hver gang vi hører Socialdemokratiet prøve at udtrykke sig. Jeg ved ikke, hvad det var Lars Engberg var inde på i denne offentlige lagenvaskning, hvad der lå i det. Der var ikke ret megen sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Altså man må forholde sig til – for at gøre diskussionen alvorlig et øjeblik – at vores by på mange leder og kanter i de senere år er blevet præget i gaderummene, i byrummene af alskens mærkeligt reklametøj. Det er bysøjler og hvad ved jeg. Når man kører med bussen, skal det også bankes ind i knolden på én.

En ting er, hvad der er på fjernsynsskærme og i aviser, noget andet er, hvad vi selv herinde beslutter, at borgerne skal udsættes for. Altså det er da en overvejelse værd. Man kan grine af det her og sige, at det er en lillebitte sten i en stor mosaik, men det er det til gengæld også.

Hvis man fastholder, at der er økonomisk ræson i det her, så viser i hvert fald de steder, hvor der var nogle af privatkapitalisterne, der ønskede at hænge de der meget smukke reklamer op med fornuftigt indhold, at det er meget få penge, der er kommet ind. Det er 115.000 kr. bare frem til og med juli måned i år. Så det er selvfølgelig ikke pengene overhovedet, der driver værket.

Da pengene ikke driver værket, så bør det være fornuften, der sejrer, så man siger: Hvorfor skal vi udsætte borgerne for endnu mere reklame? Der er visse reklamer, vi ikke kan undgå, men hvorfor skal vi bære ved til det bål? Altså undskyld.

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet tidligere med Johannes Nymark sagde, det var ganske vist angående et hotel, at det var acceptabelt, og nu bliver det nærmest skønt, siger Lars Engberg, at se på de her reklamer kontra noget andet som socialt byggeri, renovering, som jo normalt for Socialdemokratiet repræsenterer, at der er gang i den, at det går opad. Så det vil vi jo gerne kigge på, mens det sker.

Vi gider ikke kigge på alle de der reklamer. Der er mange mennesker, der har det på den måde. Jeg troede også rent idépolitisk, at Socialdemokratiet dog havde sådan et afbalanceret forhold og opfattelse mellem privatkapitalisme og så den humane socialisme. Så derfor vil jeg anbefale socialkammeraterne at tænke sig om endnu en gang.

Hvad angår Søren Pind, så har han tidligere i aften gået rundt og tænkt meget, og nu er han sikkert nået frem til, at der ligefrem tegner sig et billede. Jeg må indrømme, at hvis det er på den måde, Søren Pind danner sig billeder, så er der et problem: Det går

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

meget langsomt. Jeg ved ikke, hvor Søren Pind får det billede fra, der tegner sig, om det er samtaler med Peter Brixtofte eller andre partikammerater inde på Christiansborg.

Billederne tegner sig ud af den blå luft.

Jeg erindrer ikke, at Enhedslisten i aften har stillet forslag om noget gråt. Hvis jeg skal starte med Søren Pind, så starter han med det mest grå, man kan forestille sig, og det er en parkeringskælder. Hvad stemmer Søren Pind, når Enhedslisten foreslår, at de grønne træer skal blive foran Statens Museum for Kunst? Nej, siger markedsmanden, væk med det skidt, det er der ikke afkast i. Så billedet er grumset, men det ligner jo Venstre.

Jeg vil sige til Lars Hutters, at man kunne godt fristes til at sige: Kan vi slippe reklamefirmaerne løs på hinanden, så de æder hinanden op og det hele stopper. Det ved jeg ikke.

Man kunne overveje i virkeligheden at sige noget helt andet. Hvad med at indføre fri reklamering i København på alting for rigtig at slå dem i stykker én gang for alle? Jeg tror desværre ikke, det er gangbart, slet ikke med dette marked.

Jeg fastholder selvfølgelig forslaget om 700 kr. pr. m², og så må det vise sig, om markedet kan bære eller ej. Jeg ved, Ole Hentzen vil vende tilbage med et nyt beløb, hvis det viser sig, at markedet ikke kan bære.

Selvfølgelig vil vi stadig væk stemme imod stilladsreklamer.

Jens Johansen (F): Jeg skal gøre det kort.

For det første er det tydeligt, at Enhedslistens forslag jo går på at gøre det dyrt for firmaerne at reklamere de pågældende steder, også for at få flere penge i kommunens kasse.

Hvis det er det, der er meningen med det, så ville jeg mene, at det burde være 700 kr. om dagen. Det tror jeg også sagtens de kan betale for den fornemme reklameplads, de får på Rådhuspladsen, de firmaer, som har mulighed for det eller får mulighed for det eller har haft mulighed for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg synes, at det spørgsmål bør drøftes i udvalget, som det også er blevet sagt af andre ordførere. Det er klart, og det blev også meldt ud af en anden ordfører, som er med i det flertal, som tegner sig for at tiltræde denne indstilling fra udvalget, at man burde se på denne finansiering. Men det synes jeg, vi burde gøre i udvalget. Derfor vil jeg egentlig opfordre Enhedslisten til at trække sit forslag og så tage det op som en drøftelse i udvalget.

Når vi foreslår, at på lige netop de steder, som nævnes, skal det være forbudt, ja, så er det, fordi indstillingen rummer nogle overvejelser om, at det kunne man jo gøre. Der må jo være noget, der får forvaltningen til at sige, at det kunne man egentlig overveje. Så synes jeg lige så godt man kan hive de overvejelser frem i lyset og sige: Vi vil ikke have det der svineri på de steder.

At det så også er de attraktive steder, at det har været attraktivt for de firmaer, der har reklameret i sommer, at have den placering med disse tårnhøje reklamer på Rådhuspladsen, er der ingen tvivl om. Der er heller ingen tvivl om, at det har generet mange. Jeg tror også, at det har generet en og anden socialdemokrat. Det er i hvert fald, hvad jeg har fået indtryk af, da jeg delte dette forslag med begrundelsen rundt til Den Socialdemokratiske Gruppe.

Reklamer kan jo genere socialdemokrater, det har vi dog lært tidligere, men det gør de altså ikke i dette tilfælde. Det har vi dog lært tidligere. Jeg kan huske »Copenhagen This Week«, som indeholdt en bestemt type af reklamer, som efterhånden generede overborgmesteren så meget, så han holdt op med at skrive i »Copenhagen This Week«.

Men her generer det ikke Socialdemokratiet at give los for, at man kan reklamere for gud ved hvad og snart sagt hvad som helst, bare det dækker de beskidte lagener. Det er der jo ikke nogen begrænsninger på, så vi skulle måske have den i udvalget for at drøfte, om der skulle være begrænsninger ... *(Afbrydelse)*. Nu siger Lars Engberg: Ingen nøgne damer på Rådhuspladsen. Med andre ord, Lars Engberg har altså også, Socialdemokraterne har altså også anfægtelser over for det, der nu er sendt frem her til Borgerrepræsentationen. Så kunne det jo være, vi lige skulle tage en drøftelse i udvalget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

og så finde ud af, hvilke begrænsninger vi lægger på det her, så vi ikke bare slipper reklamerne fri.

Vi ved jo dog, at reklamer kan genere socialdemokrater, det har de da i hvert fald gjort før, også herværende socialdemokrater. Jeg vil da også tro, at det er tilfældet i dag. Så mon ikke vi skulle få den i udvalget og så kigge på den én gang til? Det synes jeg ligesom, at jeg kan spore på ansigtsudtrykkene.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): (*Mikrofonen afbrudt*) ... om initiativret over for standsningsret. Formelt er det sådan, og jeg har tilladt debatten kørt ganske langt, alene udvalgets beslutning, der kan prøves her i salen. Ønsker man en generel og principiel debat om det, så er det den principielle sag, der skal rejses.

Nu gør vi denne færdig, og også i lyset af mine afgørelser undervejs tager vi også stilling til de konkrete ændringsforslag. Men jeg henstiller, at vi prøver at slutte denne debat nu.

Det er Lars Hutters efter den korte bemærkning, som Ole Hentzen får nu.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det er til Jens Johansen, som ikke har læst indstillingen. Det er muligt, han ikke var nærværende på mødet eller måske slet ikke til stede, men der er faktisk de restriktioner, som hr. Jens Johansen efterlyser. De her nøgne damer, som jeg hører Jens Johansen efterlyse som reklameskilte, står omtalt nederst på forsiden og øverst på næste side, idet sådanne reklamer af færdselsmæssige årsager ikke må opsættes.

Lars Hutters (L): Det er Jens Kjærs bemærkninger, som kalder mig på talerstolen. Når jeg fulgte op, så var det bl.a. fordi Enhedslisten fremsatte et ændringsforslag, fordi det var alt for billigt.

Det er også mit synspunkt, at hvis man endelig skal have reklamer, hvorfor pokker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

skal man så gøre det så billigt som overhovedet muligt for reklamefirmaerne? Det må vel være omvendt, og så må det være markedsværdien.

Det var såmænd kun et forsøg på at støtte Enhedslistens betragtninger. Hvis det endelig skal, så skal det, og det må jeg da gå ud fra; ellers forstår jeg ikke Jens Kjærs forslag, at det skal være i den retning.

Nu er det jo sådan, at formanden har indskærpet over for os, at det er den konkrete standsningssag og ikke nødvendigvis de principielle betragtninger om reklamer. Jeg ser i øvrigt, at der er flere, der går rundt med reklamer på i aften, og det ser ikke ud til at genere så mange herinde i Borgerrepræsentationen, heller ikke Jens Johansen fra SF. Det er åbenbart en del af den moderne livsstil.

Jeg vil bare fastholde, at beslutter Borgerrepræsentationens flertal at tillade reklamer på stillads, så må og skal det, hvis der skal være konsekvens i det, være efter markedsværdi. Ellers mener jeg rent faktisk, at man handler imod det, vi er sat her for. Hvis det er vores område og vi skal have indtægt på det, så skal vi bestræbe os på at få en indtægt, som er størst mulig, om man så må sige.

Lars Jensen (B): Blot for at sige, at vi har talt om noget med markedskræfter. Vi ser i hvert fald ikke nogen reklamer hverken på Nørrebro eller i Absalonsgade eller andre byfornyelsessteder. Der hvor vi ser reklamerne, er på Rådhuspladsen og andre store steder. Så selvfølgelig er der spørgsmål om, at reklamefirmaerne godt ved, hvor de skal placere deres reklamer. Jeg tvivler på, om vi overhovedet kan få 70 kr. pr. m² for en reklame nede i Absalonsgade. Det Radikale Venstre støtter derfor ikke Enhedslistens ønske om en højere pris. Det synes vi faktisk er lidt fjollet.

Jens Johansens forslag ønsker vi heller ikke at støtte. Hvorfor er der nogle steder, der skal være fredet, og andre steder, der ikke skal være det? Det må være enten-eller.

Vi vil dermed sige, at vi ønsker ikke nogen reklamer. Derimod kunne vi godt ønske os, at forvaltningen tog kravet op om, at man irttesætter de byggefirmaer, der har iturevet og grim, hvid plastdug, og at det bliver erstattet med ren, hvid plastdug.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

26) 353/98

Lars Engberg (A): Det er rart, at det synspunkt, der ligger bag beslutningsforslaget, nu ser ud til at have et flertal i forsamlingen bag sig. Det tror jeg, de er glade for på Østerbro, og det fik vi også at mærke, da Østerbro Bydelsråd i enighed, tror jeg det var, næsten i hvert fald, besluttede at anbefale, at vi laver denne gangbro.

Grunden til, at jeg tager ordet, er i virkeligheden for at kommentere Dansk Handicap Forbunds og Jørgen Hansens brev, som er omdelt på pladserne. Jeg kan godt forstå, at repræsentanter for de handicappede synes, at det ikke er nogen god løsning, at man laver en gangbro, hvor de handicappede ikke kan komme til. Jeg er enig i det, og jeg kan også garantere Jørgen Hansen og andre fra Handicapforbundet, at det ikke er vores politik at gøre det, når vi taler om permanente løsninger.

Men nu taler vi altså om en midlertidig løsning, og der kan jeg så i parentes sige – det fremgår ikke af dagsordenen, men det fremgår af papirerne – at vi står jo i udvalget, det flertal, der er bag forslaget her, også bag det ændringsforslag, som Lars Hutters har stillet, så det er vi med på.

Derfor er det altså en midlertidig løsning, der bliver afløst af en overgang i niveau, så snart ScanLink er nedlagt, og det sker om 2, 3, 4 år, ingen ved det præcist, men det er dog en begrænset tidshorisont, inden den bliver nedlagt. Så er der naturligvis adgang for både handicappede og andre til at komme over, så bliver broen revet ned. Det er det, der er i flertallets indstilling.

Så kunne man godt sige: Nå, men hvis det nu varer 2, 3 eller 4 år, så lad os dog også i den periode få den rigtige løsning. Jo, men der er altså bare det ved det, at det koster betydelig mere at lave en bro, som også har en elevator, sådan at de handicappede kan komme over, og de penge har vi faktisk ikke lige nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Så alternativet er ikke, at vi laver den rigtige midlertidige løsning, dvs. med handicapadgang. Alternativet kunne meget nemt blive, at der overhovedet ikke kommer noget som helst, før ScanLink er væk. Der synes vi godt nok, at det er bedre at få den løsning, som vi her har fået flertal for.

Mikkel Warming (Ø): Meget kort. De betænkeligheder, som også Dansk Handicap Forbund har, deler vi for så vidt stadig væk. Men vi har også hæftet os ved dels det midlertidige i denne beslutning, dels det meget stærke lokale ønske, også fra vores egne bydelsrådsmedlemmer, som har fået os til at sige: Jamen det lokale ønske er helt entydigt at få denne forbindelse, og det er for os ikke den største principielle sag. Derfor bøjer vi os for det lokale ønske og stemmer for forslaget her i aften.

Ole Hentzen (C): Da vores erfaring siger os, at midlertidige løsninger i denne kommune har det med at blive ganske langvarige, ganske ofte permanente, så har Den Konservative Gruppe ikke skiftet mening.

Vi mener, det er spild af penge at ofre mere end 3 mill. kr. på at etablere en passagemulighed, hvor det jo ikke bare er de handicappede, således som formanden, Jørgen Hansen, gør sig til talsmand for, men det er samtlige, om man så må sige gangbesværede i form af enten at man har en cykel med eller at man har en barnevogn med. Det bliver umuligt at passere med disse ting.

Så det er jo ikke bare de handicappede, der ikke vil kunne benytte dette, det er ganske store dele af den befolkningsgruppe, som ikke mindst SF og Enhedslisten normalt gør sig til talsmænd for. Fødselsraten, eller fertiliteten, tror jeg det hedder, er jo noget højere i disse partier, og ikke mindst cyklister. Man kan ganske enkelt ikke passere dette område med sin cykel.

Men så foreslår vel de pågældende, at Bycyklen skal have faste pladser på den modsatte side, så man kan efterlade sin cykel på den ene side og tage en af kommunens cykler på den anden side, eller noget andet genialt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Vi mener, dette er en rigtig dårlig løsning at ofre 3 mill. kr. på. Vi skal give det tilsagn til Østerbro, som vi har givet, og som vi gerne vil stå fast ved i aften, at lige så snart det overhovedet er muligt, når DanLink er nedlagt, så går vi i spidsen for at få etableret den gennembrydning, som giver alle på Østerbro adgang til havnearealerne uden at skulle klatre op på en eller anden mærkelig konstruktion. Så vi stemmer imod.

Lars Hutter (L): Jeg er naturligvis glad for, at De Konservative her på Rådhuset står fast på, at den fremtidige rigtige løsning er i niveau, når DanLink formentlig ophører med sine aktiviteter inden for de næste 2 år.

Jeg har forstået det sådan, at når en midlertidig løsning, som flere af os har givet udtryk for ikke er den rigtige fremtidige løsning, alligevel går igennem, så er det, fordi der er et meget, meget stort ønske hos lokalbefolkningen på Østerbro.

Ole Hentzen ved i øvrigt godt, at såvel de konservative medlemmer på Østerbro som Venstres medlemmer på Østerbro rent faktisk ønsker dette gennemført. Så jeg har forstået også på overborgmesteren, at det er derfor man gør det.

Jeg mener, at skurken i denne sag er DanLink. Jeg mener, at DanLink har været ualmindelig ufleksibel i de forhandlinger, som er foregået med Banestyrelsen. Der er sket en kraftig nedgang allerede på nuværende tidspunkt – jeg tror faktisk, det er en halvering – af DanLink-transporterne.

Så jeg mener, at Banestyrelsen har været meget ufleksibel i de forhandlinger, som jeg ved har været gennemført med Trafikministeriet og overborgmesteren. Hvis de havde været noget mere indstillet på at finde en løsning, også mens de kørte dernede, så tror jeg ikke, vi var havnet i denne situation.

Med hensyn til en midlertidig løsning tror jeg, i modsætning til en lang række andre situationer, hvor jeg godt kan dele Ole Hentzens skepsis, rent faktisk, at det bliver midlertidigt, og at det bliver sådan, at vi forhåbentlig lige om lidt vedtager, at lige så snart DanLinks aktiviteter ophører, så bliver den midlertidige bro taget ned, og der bliver skabt en overgang i niveau, som alle, inklusive de handicappede, kan anvende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Så kan jeg i øvrigt sige til Borgerrepræsentationen, fordi det er det, der egentlig er baggrunden for lokalbefolkningens store interesse, at jeg i går i havnebestyrelsen fik en orientering om, at man allerede på nuværende tidspunkt er i gang med en lang række drøftelser med repræsentanter for Indre Østerbro, således at den overgang, der kommer, også skaber mulighed for, at man får en havnepromenade for Østerbrobefolkningen, og københavnere som sådan får mulighed for gennem den der adgang igennem Nordre Frihavnsgade at komme ud til selve havneområderne og langs havneområderne i Nordre Frihavn.

Så der kommer til at ske meget, og jeg tror også, det er derfor, overborgmesteren har insisteret så meget på det. Der skal skabes en mulighed for et løft, for at østerbroerne og københavnere ad den vej kan komme ned til vandet. Så derfor støtter jeg selvfølgelig også forslaget.

Jens Johansen (F): Ganske kort. Vi er et af de partier, der synes, at dette er en rigtig dårlig løsning, en rigtig dårlig løsning. Men vi er – har du tændt for høreapparatet? Men vi er dog også påvirkelige af, at der er et så stærkt lokalt ønske. Vi tager det her med de lokale ønsker og de lokale synspunkter alvorligt, så vi vil stemme for den indstilling, der er fra udvalget, også med den tilføjelse, som Lars Hutters' ændringsforslag indebærer. Dette er midlertidigt, fordi den ordentlige, den gode, den rigtige løsning, har vi stadig væk i vente.

A. Benhaddou (D): Som repræsentant for CD vil jeg stemme imod forslaget, da jeg mener, at det er for dyrt i forhold til, at der er tale om en midlertidig løsning. Så derfor vil jeg bruge det samme argument som De Konservative. Det vil være spild af penge, synes jeg.

Jeg synes i hvert fald ikke, at jeg har været så utrolig påvirket af nogen form for pres fra Østerbro for at få dette etableret. Jeg har ikke fået så meget som en eneste henvendelse fra nogen interesseorganisationer eller nogen beboere i området. Så hvis nogle andre har fået et eller andet, så vil jeg meget gerne se det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Ellers synes jeg også, det er mærkeligt, at der ikke er nogen repræsentanter for Østerbro Bydelsråd, hvis det var så interessant for beboerne i området – men det kan jo være, de sidder og skændes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet til denne gode sag.

27) 428/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en sag, der har været genstand for omfattende diskussioner og arbejde i forsamlingen i denne periode og ikke mindst i den sidste.

Bente Møller (Ø): Gruppen synes, vi skal sige, at vi er glade for, at vi har fået sådan en stor politisk sejr både på lokalt plan her i Borgerrepræsentationen og i Folketinget og er da glade for, at andre har været lydhøre over for vores fornuftige argumenter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil meget gerne, inden vi slutter sagen, også anerkende og kvittere for den indsats, som jeg godt vil sige, at ikke mindst Enhedslisten har gjort i Folketinget på dette område.

28) 383/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

29) 400/98

30) 401/98

31) 409/98

Hamid El Mousti (A): Forslaget, som her er fremlagt, skal ses som led i Københavns Kommunes bestræbelser på at udbygge kommunikationsvejene via lyslederkabler. Vi er allerede i gang, Københavns Belysningsvæsen har lagt lyslederkabler ned i en del af byen og gør det fortsat, primært i udbygningsområder.

Erhvervslivets interesse for den kommunikationsvej har vist sig at være meget stor. Kan vi udbygge kommunikationsmulighederne yderligere, så er det værd at undersøge. Derfor er det oplagt at få opklaret, om vi kan anvende kloaksystemet til at trække lyslederkabler igennem.

Med det forslag, der her er fremlagt, vil Miljø- og Forsyningsforvaltningen afprøve mulighederne på en udvalgt strækning på 2,3 km. Lykkes forsøget, vil det også løse et påtrængende kommunikationsproblem mellem kloakforsyningens hovedsæde på Islands Brygge og 2 store driftsområder, Kløvermarksvejs Pumpestation og Herjedalgade.

Intet dansk firma har i dag tilstrækkelig viden til at påtage sig opgaven. Det er derfor nødvendigt at samarbejde med de firmaer i Japan, der har udviklet systemet. Det drejer sig om Marobeni Corporation og Nippon Hume.

Projektet vil efterfølgende blive grundigt vurderet, og lever det op til forventningerne, vil der være basis for at tilbyde kommunens institutioner samt erhvervslivet i København en ny kommunikationsvej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Jeg kan varmt anbefale forsøget og mener, at Borgerrepræsentationen skal støtte, at der afsættes 2,3 mill. kr. til pilotprojektet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Det ser jeg også som udtryk for stor enighed i det, som udvalgets næstformand har tilkendegivet her.

32) 157/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal om denne sag sige, at den har givet grundlag for en god diskussion såvel i Økonomiudvalget som i selskabets bestyrelse, hvor de 3 københavnske medlemmer har været enige i, at vi skulle søge at åbne debatten.

Jeg kan oplyse, at Ørestadsselskabet allerede i dag følger samme regler om offentlighed som andre offentlige myndigheder, herunder Københavns Kommune. Vi har yderligere besluttet, at for så vidt der gives afslag på aktindsigt skal bestyrelsen orienteres om disse afslag.

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at det er begrænset, hvad der har været tale om af afslag på aktindsigt. Rent faktisk er det sådan, at der siden 1994 er givet afslag på 3 begæringer om aktindsigt.

Jeg tror, det er afgørende, at også den debat, dette forslag og andet har givet anledning til, har ført til en fastlæggelse af den meget åbne procedure, som selskabet følger.

Mikkel Warming (Ø): I princippet bør man vel takke for denne besvarelse og de resultater, som et forslag kan give. Det viser vel om ikke andet, at et hårdt offentligt pres kan få selv den mest lukkede østers til at åbne sig, om end det vel ofte kun er en lille

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

sprække.

Bare et spørgsmål til overborgmesteren, også i hans egenskab af bestyrelsesmedlem. Som vi læser indstillingen, handler det om, at selskabet har tilkendegivet, at man følger praksis. Har bestyrelsen decideret vedtaget, at man skal følge den praksis, så det er skrevet ind i forretningsordenen, eller hvor man nu ellers skriver sådan noget ind, så i tilfælde af, at man pludselig ikke længere har lyst til at følge den praksis, kræver det en bestyrelsesbeslutning at ændre det? ... (*Afbrydelse*). Beklager, jeg forsøgte at være høflig over for overborgmesteren.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har forstået spørgsmålet. Ikke andre har begæret ordet.

Jeg skal for god ordens skyld svare på det af Mikkel Warming stillede spørgsmål. For så vidt der ikke er tale om en beslutning af den karakter, vil jeg tage initiativ til, at den beslutning bliver truffet af selskabets bestyrelse. Det er jeg overbevist om, at de 2 øvrige medlemmer af bestyrelsen, Peter Skaarup og Jens Johansen, vil støtte.

33) 410/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): I forhold til indstillingen som sådan er der under behandlingen i Økonomiudvalget markeret et par elementer, dels et forbehold naturligt i forhold til overslagsårene, dels et forslag, som det er beskrevet i første spalte på side 1, om spærretiden, og dels en markering af det tidligere københavnske synspunkt i forbindelse med servicebuskonceptet. Sagen taler i vid udstrækning for sig selv.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg vil gentage det synspunkt, jeg gjorde gældende under Økonomiudvalgets behandling, og jeg ved også godt, at når det ikke er kommet med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

her, så er det fordi jeg var nødt til at gå, inden der blev ført protokol.

Jeg kan ikke gå ind for, at man laver et forsøg, hvor man ophæver spærretiden for pensionister. Det betyder ikke, at pensionister ikke kan køre med bus i den tid, der er spærretid, for de kan købe sig en billet. Det har enhver jo adgang til, så ordet »spærretid« er ikke dækkende for det faktiske.

Men jeg mener ikke, at på et tidspunkt, der i øvrigt er så belastet bl.a. af skolebørn, at der er grund til at skabe særlige incitamentter til, at det tidspunkt bliver yderligere belastet med kørsel til billigere penge. Derfor er jeg imod.

Som også jeg sagde på Økonomiudvalgets møde, så er pensionister jo efterhånden ikke en økonomisk særligt svag gruppe, og det ligger jo i hele regeringens politik, at man skal prøve at se på, hvad det er for nogle grupper, der skal have støtte, og hvem der ikke skal have støtte.

Så af den grund er det heller ikke lige tiden at køre sådan et forsøg igennem. Der er nok andre, der er økonomisk lige så trængte, eller det er der simpelt hen.

Jeg ved ikke engang, om det kan lade sig gøre at få med i svaret til HT, at Det Radikale Venstre tilslutter sig det synspunkt, der er givet udtryk for fra konservativ side. Jeg tror også, at Søren Pind var enig, selv om der her står, at han ønskede sagen i Bygge- og Teknikudvalget.

Så var der servicebuskonceptet. Det synes jeg også er en smadder god idé, men det mener jeg, at kommunen må købe som en tillægsydelse. Jeg synes ikke, der er grund til, at vi skal udvide HT's budget med sådan nogle ting. Jeg synes, vi må se på, at der er noget, der hedder kerneopgaver, og så må der være nogle ydelser, som man kan lave tilkøb til. Derfor er jeg heller ikke enig i, at vi anbefaler en udvidelse med et sådant servicebuskoncept.

Men i øvrigt kan jeg selvfølgelig tage dette budget til efterretning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke andre har begæret ordet. Jeg skylder at sige, at det også ligger i beslutningen, at Bygge- og Teknikudvalget omkring budgettet vil blive hørt i forbindelse med Økonomiudvalgets og kommunens udtalelse over

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

budgetforslaget for år 2000. Søren Pind for en kort bemærkning – eller en bemærkning.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal såmænd ikke gøre det så langt. Jeg kan faktisk henholde mig til, hvad den radikale ordfører sagde. Venstre er i sagens natur fuldstændig enig. Det skulle blot siges her fra talerstolen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., ja tak. Ikke andre har begæret ordet. Det er ikke formuleret som sådan, men jeg forstår det radikale synspunkt og tilslutningen fra De Konservative og Venstre som konkrete forslag, som man ønsker sat til afstemning. Men det er ikke udtryk for, at man ikke kan følge indstillingen i øvrigt. Jeg vil næsten foreslå, at vi foretager afstemning over spørgsmålet om spærretid og spørgsmålet om servicebuskonceptet. Kan vi foretage det som én afstemning? (*Ophold*). Det gør vi. Der er mulighed for at begære delt afstemning om de 2 afstemningstemaer, jeg vil formulere om lidt, hvis man ønsker det. (*Ophold*). Der er ikke begæret delt afstemning over de 2 forslag.

34) 419/98

35) 422/98

36) 429/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

37) 431/98

Morten Kabell (Ø): Jeg skal bare *foreslå*, at restancegebyret fastholdes på det niveau, det ligger på i øjeblikket.

Enhedslisten mener ikke, at der er nogen grund til, at vi udnytter de muligheder, vi godt ved, at kommunen har fået, til at sætte restancegebyret op. Der er ingen grund til, at man yderligere lader et gebyr stige, som primært rammer de dårligst stillede i kommunen. Det er en unødigt belastning, det er forkert. Derfor foreslår vi, at det fastholdes på det nuværende niveau, at det ikke stiger med de 50 kr., der lægges op til i indstillingen.

Kaja Jacobsen (F): Jeg skal sige meget hurtigt, at vi er enige med Enhedslisten vedrørende restancegebyret, som man også kan læse i indstillingen.

Men det er faktisk ikke derfor, jeg går på talerstolen. Det gør jeg af en anden grund, nemlig for at gøre forsamlingen, om jeg så må sige opmærksom på, at der i indstillingen er en indtægtsbevilling på 57 mill. kr., som handler om oprensning af gasværksgrunde. De 57 mill. kr. er fremkommet ved, at man har lavet et forlig med staten om de her grunde, og så er opgaven overgået til kommunen.

På vores ønskeliste fra Miljø- og Forsyningsudvalget har vi, at vi skal have gjort det her. Pengene er nu røget i den store kasse. Det er faktisk bare det, jeg vil bede jer om at huske, når vi skal i gang med at diskutere budget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om det skal man sige, at det husker vi naturligvis, men kommunen har jo tidligere afholdt udgiften, så man kan sige, at den store kasse har måttet holde for, og derfor er det også naturligt, at det i den sammenhæng er den store kasse, der nu også holder for med modsat fortegn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg vil godt lige sige vedrørende restancerne, at alle, der har nogle problemer med deres økonomi og går op og taler med forvaltningen om det, ikke skal betale noget restancegebyr, så det er ikke et socialt hensyn, der skal tilgodeses her.

Dette er de hårde nysere, det er dem, der ikke gider gøre noget som helst, bare lader stå til. Her kan det være rimeligt, synes jeg, at man tager en omkostningsdækning for det besvær, man har med at få kontakten etableret med dem.

Jeg er jo gammel skatteborgmester, og jeg ved, at der blev udstedt mange restancegebyrer. Alle, der overhovedet kom op og sagde: Jeg har nogle problemer, jeg er blevet arbejdsløs, jeg er blevet syg, min kone har forladt mig, hvad der end overhovedet er at sige – får en ordning, og så er der ikke noget gebyr overhovedet.

Jeg forstår godt, man har gode hjerter selvfølgelig på venstrefløj, der tror, at det her er noget, der vender den tunge ende nedad. Det gør det ikke. Det er de hårde nysere, som medfører omkostninger for os, og som ikke engang gider gå op og prøve at få en ordning med vores administration, man gerne vil prøve på at få til at opføre sig ordentligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker Morten Kabell på denne baggrund at opretholde ændringsforslaget? (*Ophold*). Det var åbenbart ikke tilstrækkeligt. Vi går derfor til afstemning om ændringsforslaget.

38) 135/98

39) 384/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til Kulturfondens beretning, fordi det er der tradition for, at man gør her i BR.

Fondens rådighedsbeløb er, som vedtægten foreskriver, anvendt som støtte til teater og dans, musik, billedkunst, lødige arrangementer i udlandet, præmiering af gode og smukke bygninger samt andre kulturelle formål.

Fondens støtte bevilges som underskudsgaranti, hvilket betyder, at støtten klart anvendes til det givne formål, samt at der kun udbetales tilskud, når projektet ikke kan bære sig selv.

Det indbyrdes forhold mellem de beløb, der er anvendt på de forskellige kulturelle genrer, er stort set det samme som de foregående år.

For teater- og danseforestillinger samt koncerter gælder det, at støtten gives til et vist antal opførelser, og er antallet af opførelser mindre end det i ansøgningen angivne, så mindskes garantien tilsvarende.

Hvert enkelt ny erhvervet kunstværk er i beretningen, som man kan se, anført med kunstnernavn, købested, mål, materialer og pris. Kunstværkerne deponeres i kommunale institutioner, hvortil der er offentlig adgang, og der er stor efterspørgsel på at få værkerne. Der eksisterer endda en venteliste, idet der er flere kommunale vægge, end der er værker til rådighed.

Borgerrepræsentationens medlemmer har mulighed for at se nogle af fondens erhvervelser i Snapstinget, hvor der med jævne mellemrum ophænges smagsprøver på købene. Jeg kan nævne, at antallet af værker nu er godt 2.000 stk.

Også i 1997 har der været tilknyttet en kunstnerisk konsulent, som har rådgivet fonden på billedkunstrådet.

Det beløb, der anvendes til posten »Kunstnerisk lødige arrangementer i udlandet«, har aldrig været stort. I 1997 var det således kun på 15.000 kr.

En populær opgave for fondens bestyrelse er den årlige præmiering af gode og smukke bygninger, der i 1997 fandt sted den 28. maj.

Da fondens medlemmer ikke er forpligtet til at have speciel indsigt i arkitektur, består bedømmelseskomiteen ud over af fondens medlemmer af 5 sagkyndige. Danske Arkitekters

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Landsforbund udpeger 2 arkitekter, og Ingeniørforeningen i Danmark en civilingeniør. Herudover er stadsarkitekten og stadsbygmesteren medlemmer af komiteen. Det er ligeledes stadsarkitekten og stadsbygmesteren, der finder egnede forslag til præmiering.

Normalt er der 10-15 præmieringsemner på listen, og der bruges det meste af en dag til at kigge emnerne efter i sømmene. Den efterfølgende votering afføder ofte nogle spændende og til tider meget langvarige diskussioner mellem lægmænd og sagkyndige.

Som det ses, er det nærmest symbolske beløb, der uddeles til de præmierede. Vedtægterne på dette område sørger for de pengemæssige begrænsninger. Til gengæld er det fondens erfaring, at det er æren og diplomtet, der tæller og regnes med hos de præmierede arkitekter, bygherrer og ingeniører.

Fonden har travlt på møderne. På de 6 møder i 1997 er der behandlet 230 ansøgninger, hvoraf de 146 er imødekommet.

40) 416/98

Bo Hindkjær Pedersen (O): Man må igen konstatere, at dette Vega åbenbart kan blive ved med at modtage penge. Hvis man i stedet for at blive ved med at sprøjte penge i det fandt en eller anden økonomisk ansvarlig, der kunne styre sådan et foretagende, så kunne det være, at det kunne løbe lidt rundt.

Men hvis man bliver ved med bare at give los, så tror de jo, at det bliver ved med at gå godt, og så er der nok ikke nogen, der gør noget ved det.

Det er lidt skuffende, at man ikke prøver at give dem en reprimande i stedet for bare at øse penge efter dem.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil såmænd ikke knytte så mange kommentarer til denne sag. Den har vi diskuteret for ikke særlig lang tid siden ganske grundigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Det, der er tilfredsstillende, er at konstatere, at det flertal, der meddelte, hvad man ville gøre, her fra talerstolen, har stået ved sit ord. Den kreditgivning, der er tale om, på 1,3 mill. kr., vil blive vedtaget, og det er vi tilfredse med.

Samtidig skal man bemærke, hvad flertallet også ytrede her fra talerstolen angående meddelelsen om, at dette nu er sidste gang, sådan som det i hvert fald er formuleret i 1998, at nu er tålmodigheden hvad dette angår løbet ud. Det er en del af selve beslutningsgrundlaget.

Det duer ikke, at man fra borgerlige partiers side pludselig siger: Jamen nu er det for meget. Dette er et projekt, som er blevet løbet i gang også af de borgerlige partier. De borgerlige partier har deltaget i fondens bestyrelse i forbindelse med, da København var Kulturby i 1996. Vega er et resultat af hele processen op til 1996.

Det ville være fuldkommen urimeligt, hvis man halvvejs eller trekvartvejs forlod et projekt, som man selv har ansvaret for, og hvor hele møget kunne ryge ned. Og hvad stod man så med, og hvad havde man så brugt sine penge til?

Det er vores forhåbning, det er jeg sikker på, at nu kommer det til at holde. Vi har i hvert fald klart ytret, at det er klart, der findes mange andre ansøgere til ekstraordinære bidrag, hvad ved jeg. Der er selvfølgelig et eller andet sted også grænser for, hvor lang tid én modtager kan blive ved med at få. Men nu mener jeg faktisk, at det flertal, som for ikke så lang tid siden ytrede sig, har leveret den vare, der var nødvendig.

Mona Heiberg (A): Det er praktisk talt lige meget for Dansk Folkeparti, om vi taler om Vega, eller om vi taler om bibliotekerne, eller om vi taler om Kulturfabrikken, eller om vi taler om idrætten. De skal kort sagt være indtægtsdækket. Det er Dansk Folkepartis kulturholdning. Det er deres holdning til kulturen i København, og det behøver jo ikke at gentages heroppefra. Det er jo fuldstændig lige meget med navnet, det kan være hvad som helst. Holdningen er således, og det bliver sagt heroppefra hver gang, og sådan er det.

Det, der undrer mig mere, er, at kulturborgmesteren går ind i denne sag og siger: Nej tak, det vil vi ikke give flere penge til. At De Konservative gør det, er mig lidt uforståeligt, må jeg sige, fordi de, som Jens Kjær også sagde, jo har været med fra start af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Vi har fået beskrevet nu, at Vega har fået skiftet deres leder ud. Økonomien går, jeg vil ikke sige strygende, men dog bedre, end den har gjort.

Derfor kan det undre mig, at kulturborgmesteren ikke er på talerlisten. Det kan være, at hr. Thustrup Hansen nu har trykket sig ind, det ved jeg jo ikke, men anyway.

Så vil jeg sige, at selvfølgelig står Socialdemokratiet fast på den melding, vi gav i 1. runde på det her. Der var vi nogle partier, der var enige om, at den første million var afhængig af de her 1,3 mill. kr., og sådan var det, og så var det løb altså kørt. Så havde vi gjort, hvad vi kunne, for at afhjælpe de problemer, som Vega havde for nærværende, samt at det bliver kørt videre. Det er jo en meget velbesøgt kulturinstitution, som vi selvfølgelig alle sammen håber på kan blive indtægtsdækket på et tidspunkt.

Helle Sjelle (C): Uanset hvordan venstrefløjens prøver at dreje denne sag, så bliver jeg åbenbart nødt til at pointere heroppefra, at vi hele tiden, har jeg fået oplyst i hvert fald, har været imod Vega, så det synes jeg ærlig talt, at jeg bliver nødt til at påpege en ekstra gang herfra.

Hvad angår sagen om en ekstra kreditgivning til Vega, så kan det næppe komme som den helt store overraskelse, at De Konservative ikke støtter, at der bliver givet flere penge til dette sted. Efter vores opfattelse er der allerede på nuværende tidspunkt givet mere end rigeligt, og det er ikke ligefrem, fordi man på nuværende tidspunkt kan sige, at der er en garanti for, at vi ikke skal give flere bevillinger til Vega.

Så alt i alt kan Det Konservative Folkeparti naturligvis ikke støtte dette uansvarlige forslag og stemmer derfor imod.

41) 424/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

42) 421/98

43) 417/98

Borgmester **Per Bregengaard**: Handleplan 1999 omfatter udbygning osv. af følgende skoler: Sortedam, Kildevæld, Havremarken, Rødkilde, Brønshøj, Amager Fælled og Østrigsgade, samt iværksættelse af proces vedrørende opførelse af en ny skolebygning i Brønshøj-Husum-området.

Handleplan 1999 er tiltrådt af et enig Uddannelses- og Ungdomsudvalg og Økonomiudvalg.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at handleplanerne omfatter udelukkende bygninger og bygningsarbejders finansiering og ikke grundkøb, og handleplanerne omfatter udelukkende folkeskoler og ikke skoler til vidtgående specialundervisning.

Hanne Nielsen (A): Som borgmesteren sagde, så er Handleplan 1999 den første revision af Perspektivplanen fra 1997. Den skitserer jo, at vi skal rumme utroligt mange elever, 13.900 har man sådan cirka beregnet det til frem til år 2009, og dermed skal vi jo tage stilling til, at vi i fremtiden skal bygge mange skoler.

Men Handleplanen indeholder også, og Perspektivplanen bevarer principperne, som vi allerede besluttede i 1994, at vi skal prioritere ombygning og udbygning af vores eksisterende skoler højt, inden vi tager stilling til, om vi skal bygge de nye skoler.

Jeg skal ikke knytte flere ord til det, da det jo er en enig udvalgs- og økonomiudvalgsindstilling. Så jeg håber, at alle kan stemme for det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Karin Storgaard (A): Jeg har bare nogle enkelte kommentarer, idet jeg i indstillingen har lidt svært ved at se, hvad det er, borgmester Per Bregengaard vil benytte de ledige lokaler i Randersgade 12 til, idet der på den ene side bliver givet udtryk for, at lokalerne er brugbare til folkeskoleformål, men på den anden side, at lokalerne er for små og vil kræve omfattende ombygning. Alligevel ønsker forvaltningen at se nærmere på bygningen, eventuelt udbygningsmuligheder.

Som det er såvel borgmesteren som forvaltningen bekendt, har højskolen i Randersgade gennem flere år haft behov for flere lokaler, idet antallet af kørestolsbrugende elever og elever med store pladskrævende fysiske handicap, der søger optagelse på højskolen, har været stigende.

Handicapvenlighed kræver ud over specifikke foranstaltninger plads. Med henblik på fremtidig virksomhed har der været et meget positivt møde mellem skolen og forvaltningen, bl.a. om, at skolens årskurser kunne suppleres med deltidsforløb og andre nye kombinationsmuligheder.

Disse tiltag gør det yderligere nødvendigt med flere lokaler. Så jeg vil sådan set godt have, at man også tager hensyn til det i den videre debat om denne sag.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt bekræfte på Karin Storgaards spørgsmål, at der er brug for skolen i Randersgade til de funktioner, den har.

Jeg tror også, og det må vi snakke videre om, at det er fornuftigt at lægge deltidsundervisningen for de psykisk udviklingshæmmede sammen med højskoletilbuddet. Det er den samme personkreds, det drejer sig om. Jeg tror, det er væsentligt med et fælles miljø på dette område. Det må vi diskutere.

Samtidig er det klart, at børnetallet på Østerbro gør, at vi ikke kan nøjes med at udbygge de eksisterende skoler, men bliver nødt til at have en eller anden ny skole indrettet på Indre Østerbro, og man skal dermed diskutere, hvor den kan placeres.

Der er ingen tvivl om, at der er grænser for, hvor meget de skoler, der er på nuværende tidspunkt, kan udbygges, hvis børnene stadig væk skal kunne være der og have lidt skolegård osv. Så derfor skal man overveje, hvordan man får placeret en ny skole på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

Indre Østerbro.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu er der vist ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Jeg skal høre, om Per Bregengaard opretholder sit forslag til tilføjelse om, at handleplanerne udelukkende omhandler bygninger og bygningsarbejders finansiering? (*Ophold*). Det gør han ikke.

44) 418/98

Martin Geertsen (V): Jeg skal på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti foreslå, at indstillingens 2. »at« udgår og erstattes af følgende forslag:

»At ombygningerne af utidssvarende plejehjem til moderne plejeboliger indtil videre ikke sker i en hurtigere takt end tilvæksten af nye plejeboliger, hvorved det nuværende antal boligenheder ikke reduceres.

Den konkrete udmøntning af intentionerne i Plejeboligplanen bør derfor ske ud fra en skyldig hensyntagen til ældrebefolkningens behov for enten at bo i eget hjem eller på plejehjem eller i plejebolig.«

Jeg har så været lidt rundt og forhøre mig i de forskellige grupper. Jeg skal derfor også foreslå, at dette ændringsforslag sammen med Plejeboligplanen tilbagevises direkte til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Uden for dagsordenen

3) 434/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. august 1998

45) 392/98

46) 405/98

47) 406/98**Uden for dagsordenen****4) 437/98**

Uden for dagsordenen**5) 435/98**

Dørene lukkedes kl. 21.39
